

230 Ja znam da ovde govorim i troičarskim propovednicima. I, braćo moja, ja ovo ne govorim—ja ovo ne govorim da bi vas uvredio. Ja sam takođe troičar, ja verujem u trojstvo, u tri Božije osobine (Otac, Sin, Sveti Duh), ali ne u tri Boga. Razumete li? Ja verujem da postoje tri osobine, zaista, svim svojim srcem, “Otac, Sin, i Sveti Duh,” ali oni nisu tri Boga. Oni su samo tri osobine, to jest tri Božije službe. Bog je nekada živeo u Očinstvu, Sinovstvu, a sada je Sveti Duh. To je isti Bog u tri službe. I oni imaju...

231 A Otac, Sin, i Sveti Duh, nisu Božija Imena. Bog ima jedno Ime, a Njegovo Ime je Isus. Biblija kaže, “Nebeski rod se zove Isus, i zemaljski rod se zove Isus.” To je istina. Pa tako, Bog ima jedno Ime, ljudsko Ime. On je nekada imao imena Jehova-Jireh, Jehova-Rafa, to su bile titule Njegovog Božanstva. Ali On ima jedno Ime, Isus! I to je On.

232 I zaista, moja braćo, ako se vi ne slažete sa mnom, ne zaboravite, mi ćemo se svakako sresti tamo preko. Razumete li? Ja ću—ja ću tamo biti sa vama. I neka vas Bog blagoslovi. Ja vas volim.

233 Želim da sada crkva zapamti, u nedelju ujutro govorićemo o ovome i ja ću pokušati da završim najkasnije do dva, da biste mogli prisustvovati poslepodnevnoj službi, ako budete mogli, i ako opet uradim ono što sam večeras, pola jedanaest. Da li mi opraštate? Prijatelji, mi nemamo puno vremena, Draga. Zvaću vas “draga” jer vi to jeste. Vi—vi pripadate mom Dragom. Znate li to? Hajde...Evo vam stih iz Svetog Pisma. Pavle je rekao, “Ja sam ljubomoran zbog vas (Njegove Crkve) svetom ljubomorom, jer ja vas venčavam.” To ste vi, ovde se to vidi. Tako je. “Jer ja vas venčavam, verim za Hrista, kao čednu devicu.”

234 Ako je to bila istina tada, on je rekao (oni, ti ljudi su mi rekli), rekli su, “Isus će doći, i ti ćeš nas predstaviti Njemu,” čednu devicu. Sudiće ti prema Reči koju si im propovedao. I, ako vam ja propovedam upravo ono što je i Pavle propovedao njegovoj crkvi, ako njegovi uđu tamo, i naši će, jer mi imamo isto ono što su i oni imali. Amen. Pognimo sada naše glave dok govorimo, “Bog te blagoslovio.”

Posinaštvo II deo

Manifestovani Božiji sinovi

Sreda, večer, 18. Maj 1960.

Branhamova Crkva u Džefersonvilu, Indijana, SAD.

1 Sa pognutim glavama, večeras, kao crkva, kao oni koji su pozvani, verujući da se ovde uči Tvoja Reč, što nas postavlja na naše mesto u Telu, tamo gde pripadamo, i gde možemo u slozi raditi zajedno kao članovi Tela Hristovog.

2 Pozvani smo da hitno odemo Bogu. I svaki od nas očeva se sada pita šta da je to moja ćerka, kako bi naša srca gorela i bolela, mi bismo pozvali sve crkve da hitno sazovu molitveni skup. I srce jednog oca gori, krvari. Gospode može li se ta velika Osoba, Sveti Duh, spustiti upravo sada na srce tog čoveka. Ukloniti svaku senku nevere, i svaku bol, i dati mu do znanja da si Ti Bog i da ni jedna bolest ne može stajati u Tvom prisustvu kada Tvoja crkva i Tvoji ljudi drže Tvoju Božansku zapovest.

3 Kao i početkom ove nedelje, naše molitve, od kako mi je prošle nedelje došao na srce ovaj način molitve. Mi nemamo neko oružje u očima sveta, ali ova mala praćka je smrtonosna kada je drže ruke vere. O Gospode, mogu li naše molitve delovati, da smrt koja tamo bdi nad tim detetom, bude pobeđena; da tama, koja je pored kreveta te bebe ili deteta, male devojčice, nestane. I neka je obasja veliko Svetlo Božije Prisutnosti. Neka ona kao zdravo dete izađe iz te bolnice.

4 Bože, mi znamo da baš tamo sa one druge strane reke čekaju naši voljeni, u slavi. Ali mi volimo naše mališane. I molimo se, Gospode, da za Tvoju slavu, sačuvaš život ovog deteta. Mi, kao Tvoja crkva, ukoravamo tu smrt, i govorimo, “Stani. Ne možeš uzeti to dete, jer mi tražimo njegov život za Božije kraljevstvo.” Daruj to, Gospode, da one odu tačno tamo gde treba, tamo gde su namenjene, u Ime Isusa Hrista, našeg Spasitelja. Amen.

5 Jel' verujemo? Ja ne znam šta bih radio da nisam Hrišćanin. Tako ni tren ne bih mogao podneti. Nema svrhe životu, osim dovesti druge do spasenja, najbolje je što znam.

6 Večeras, prvo ćemo se malo podsetiti predhodne lekcije. Ja ću večeras pokušati da pročitam celu glavu, ako to budem mogao. Pa tako, u nedelju u jutro, možda ću ovome morati da posvetim i prepodne i večere, ako mi dozvolite, da bi došao do onoga što želim da crkva vidi. Oh, veličanstveno je kada pronađete svoje mesto! I niko ne može uraditi ništa dok tačno ne zna šta želi da uradi.

7 Šta ako biste vi...morali na operaciju, a tamo je doktor koji je upravo završio fakultet i koji nikada ranije nije obavio ni jednu operaciju. I kada bi on bio mlad i zgodan, zaglađene kose, lepo obučen, ućtiv, i slično. I ako bi on rekao, "Naoštrio sam noževе, i sterilisao sam sve alate." Vi biste se malo čudno osećali. Ja bih pre želeo doktora koji je tu operaciju obavio mnogo puta ranije, pre nego što bi pristao da me on operiše. Ja ne želim nekoga ko je nedavno završio fakultet, nego nekoga sa iskustvom.

8 I Onaj koji ima najviše iskustva, Koga možemo prizvati večeras, je Sveti Duh, On je Božiji veliki Lekar i veliki Učitelj.

9 I kao uvod za moju večerašnju Poruku, iz nedeljne propovedi, to je... Oni su odbacili Samuila zajedno sa Rečju Gospodnjom; i prihvatili Saula, Kisovog sina; a odbacili Samuila, koji je predstavljao Svetog Duha, jer je govorio samo onako kako ga je taj Duh vodio. I kada im se on obratio, rekao je, "Ne zaboravite, sve što sam vam rekao u Ime Gospodnje Gospod je i učinio. Niti sam se među vama loše vladao. I niko me ne može optužiti za greh." Kao što je Isus rekao, "Ko Me može optužiti za greh?"

10 I ponovo je rekao, "Nisam od vas tražio novac. Ništa od vas nisam uzeo. A sve što sam rekao je bilo za vaše dobro, što je došlo iz usta Gospodnjih."

11 I svi ti ljudi su to potvrdili, "To je tačno. Sve je to istina, ali mi i dalje želimo kralja. Mi želimo da budemo kao i ostali svet."

12 Ono što ćemo večeras uzeti iz Svetog Pisma je raspodela Poslanice Efežanima, koja je Knjiga Jošua Novoga Zaveta. Ona je raspodela i postavljanje u red onih koji su nadvladali. Prvo kratak uvod, da biste razumeli ono što ću pročitati, počev od 3. stiha.

Videli smo prošle Nedelje uveče da...Bog je u Starom Zavetu obećao Izraelu zemlju odmora, jer su oni bili hodočasnici i skitali su iz dana u dan. I bili su u tuđoj zemlji, jer je Bog kroz Abrahama dao obećanje da će on živeti, da će njegovo seme četiri stotine godina živeti

bolje budem mogao. Brate Bosvort, srešćemo se u boljoj Zemlji gde ti nećeš više biti mlad...to jest star, nego gde ćeš biti mlad."

226 On je odgovorio, "Ti ćeš biti tamo, brate Branhame, ne brini."

227 I oko jedan sat pre, oko dva sata pre nego što je umro...oko dva meseca kasnije, mislio sam tada da će on umreti, moja žena je ušla unutra i videla ga je (on je nju jako poštovao), a onda i gospođa Bosvort. I posle oko dva sata...On je spavao. Ustao je, pogledao je, skočio je iz svog kreveta. Rekao je, "Mama, dugo te nisam video! Tata! Brate Džim," rekao je, "da vidimo, ti si bio jedan od mojih obraćenika, u Džolietu, Illinois." Tada je već bilo prošlo pedeset godina od njegove smrti. Razumete li? Da! On je rekao, "Evo Sestre *Te i te*. Da, ja sam te obratio na skupu u Vinipegu. Da. Evo Sestre *Te i te*. Nisam te video...Da, ti si se obratila *tamo i tamo*." I nakon dva sata on se rukovao sa onima koje je priveo Gospodu. Vratio se nazad do svog kreveta, i legao je na njega, prekrstio je svoje ruke, i to je bio kraj. Da li je brat F. F. Bosvort otišao u Zemlju koju mi je Isus pokazao pre neko večere? Ako jeste, on je večeras tamo kao mladić. Neka Bog odmori njegovu dušu. I moja je želja da ja uvek živim tako verno da bi otišao u tu Zemlju. Moja je želja da i ja budem sluga tako veran Hristu!

228 Ja se stidim svog života. Stidim se, ali ja-ja-ja...Ako sam ja sgrešio pred vama, vaša je dužnost da mi to kažete. Razumete li? Ja sam se trudio da živim čisto u svemu što mi je Bog po Njegovoj milosti dozvolio da radim. Razumete li? Razumete li? Vidite, prijatelji, vaša je dužnost da mi kažete ako znate da u mom životu ima nešto pogrešno. A, moja dužnost prema vama je da stojim ovde i da vam propovedam istinito Evandjelje. To je moja dužnost prema vama, jer se nadam da ću tamo preko iza te granične linije videti vaša lica, kao lica devojak i mladića. Samo jedan udah je između ovog mesta gde ste sada i toga tamo. To je istina. To je tamo.

229 I neka Bog svake milosti, Bog Nebesa, ne svetogrdno, nego u poštovanju kažem, "Tata," tog velikog dana kada ćemo se mi vratiti ovamo i kada ćemo ponovo imati naša zemaljska tela, kada ćemo moći piti, i jesti grožđe i rodove zemlje. Oni će graditi kuće i neće neko drugi u njima živeti. Sadiće vinograde i neće neko drugi jesti njihove rodove. Razumete li? Jedan čovek zasađi vinograd, njegov sin ga naslediti, a potom njegov sin, pa njegov. Ali sada više ne; on će ga zasađiti i zadržaće ga. Razumete li, to je istina. Mi ćemo tamo biti zauvek. I moja je želja da u toj Zemlji vidim svakoga od vas.

oblačić koji lebdi u vazduhu. Ja sada znam. Kada sam video te ljude, oni su bili stvarni.

220 Ako je ikada postojao čovek koji je predstavljao Pentakost i koji je bio pravi apostol, to je bio F. F. Bosvort, čisto, istinito, pravo Evanđelje, to je bio Bosvort. I dok sam ga držao u svojim rukama, povikao sam, “Oče moj, oče moj, kola Izraelova i konjanici njegov!”

221 On je rekao, “Sine, ostani na polju.” Rekao je, “Proteraj neke od ovih mladih u tuđa polja, ako možeš, pre nego što ovamo donesu puno fanatizma. Nauči ih tim pravim Evanđeljem koje imaš.” Rekao je, “Tvoja služba još nije ono što će jednoga dana biti.” Rekao je, “Ti si novi Branham.” Rekao je, “Ti si mlad, sine.”

Ja sam odgovorio, “Brate Bosvort, ja imam četrdeset osam godina.”

222 On je rekao, “Ti još nisi ni počeo.” Rekao je, “Nemoj dozvoliti ovim mladim Pentakostalnim propovednicima da odu tamo preko sa gomilom gluposti, i da pokvare sve, i da navuku političare i celu zemlju protiv Nje pre nego što ti dođeš tamo.” Rekao je, “Nastavi dalje, brate Branhame, idi dalje sa evanđeljem koje imaš.” Rekao je, “Ja–ja verujem da si ti apostol, ili prorok Gospoda našeg Boga.”

223 Pogledao sam ga, zagrlio sam ga. Rekao sam, “Brate Bosvort, želeo bih da vas pitam nešto. Koji je bio najsrećniji period vaše...trenutak vaše...tokom vaše propovedničke službe?”

On je odgovorio, “Upravo ovaj, brate Branhame.”

Ja sam ga pitao, “Da li znate da umirete?”

On je odgovorio, “Ja ne mogu umreti.”

Pitao sam ga, “Zašto, zašto kažete da je ovo vaš najsrećniji trenutak?”

224 Tamo su bila vrata. On je odgovorio, “Ja ovde ležim a moje lice je okrenuto prema tim vratima. Uskoro, Onaj koga sam voleo, i Onaj za koga sam propovedao i za koga sam se borio ceo moj život, će se pojaviti na tim vratima i doći će po mene, i ja ću otići sa Njim.” Pogledao sam ga, pomislio sam, gledam na njega kao što bi gledao Abrahama, Isaka ili Jakova.

225 Uhvatio sam ga za ruku, rekao sam, “Brate Bosvort, ti i ja verujemo u istog Boga, i ti i ja verujemo u isto. Milošću Božijom ja ću propovedati dok moje telo ne napravi poslednji udah. Ostaću čist pred Bogom onako kako to najbolje znam. Što se tiče evanđelja neću praviti kompromis ni na koji način. Ja ću se držati onoga što je ispravno što to

među tuđim narodom, i biti zlostavljano, ali da će ih On snažom rukom izvesti odatle u dobru zemlju u kojoj teče med i mleko.

13 I kada se vreme obećanja približilo, Bog je podigao nekoga ko će ih odvesti u tu zemlju. Koliko vas večeras u razredu zna ko je to bio? Mojsije. Obratite pažnju, sama slika Našeg Izbavitelja koji nam je dan da nas odvede u obećanu zemlju, Hrista. Mi imamo obećanje, jer naše obećanje je duhovni Odmor, dok je njihov bio telesni. Oni su dolazili u zemlju za koju su mogli reći, “Ovo je naša zemlja, više ne moramo da lutamo, nastanili smo se, ovo je naša zemlja, i ovde imamo odmor. Sadićemo naš kukuruz, naše vinograde, i jesti njihov rod. A kada umremo, ostavićemo ih našoj deci.”

14 Oh, kako bismo mi mogli ući u tu zemlju, u zakone nasleđivanja, kao Nojemina i Ruta, Voz. Podsetiti se svega toga. Kako je brat u Izraelu, kako je on morao...sve što je on izgubio je morao otkupiti rođak. Oh, predivno! Bile bi potrebne nedelje i nedelje i nedelje i nedelje, a i dalje ne bismo završili sa ovom glavom. U njoj možemo povezati celu Bibliju, u ovoj jednoj glavi.

15 Oh, ja tako volim da Je proučavam. Mogli bismo Je proučavati, proučavati godinu i po, ali i dalje ne bismo završili sa tom Poslanicom. Iako bismo se samo Njome bavili.

16 To je bila velika stvar da nasleđe, da niko osim bliskog rođaka nije mogao da otkupi nasleđe. Dozvolite mi sada da zastanem na jednom pitanju, koje sam dotakao pre neko veče, za vas majke. Koliko vas ovde se molilo za vaše voljene, koji su izgubljeni? Dobro. Tu se ponovo srećete sa tim, “Vašim nasleđem.” Da li razumete?

17 Pavle je rekao Rimljaninu, “Prihvati Gospoda Isusa Hrista, i ti i sav tvoj dom ćete se spasiti.” Ako imate dovoljno vere za sebe da budete spašeni, imajte dovoljno vere, bez obzira koliko je taj mladić zastranio, ili ta devojka, oni će svakako biti spašeni. Bog, nekako! Ako On mora da ih pošalje u bolesničku postelju, u bolnicu, gde ih čeka smrt, oni će ipak biti spašeni. Bog je to obećao. Nasleđe! Oh! “I oni će biti tamo,” kaže Isaija, “zajedno sa svim svojim potomcima. Neće nauditi ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, kaže Gospod.”

18 Oh, nadam se da ću večeras doći do mesta do kog sam planirao. To na šta se vraćam jednostavno gori u mom srcu. Ali sada, dalje.

19 Da li ste primetili da Mojsije, taj veliki čudotvorac koji je vodio Izrael, i koji ih je doveo do obećane zemlje, da im on nije predao njihovo nasleđe? Nije im dao njihovo nasleđe; on ih je doveo do te

zemlje, ali Jošua je tim ljudima podelio zemlju. Je li tako? I Hrist je doveo crkvu do mesta gde će ona primiti svoje vlasništvo, do Jordana koji samo još treba preći, ali Sveti Duh je taj Koji postavlja crkvu u red. Jošua današnjice postavlja crkvu u red, dajući svakome darove, mesto, zvanje. I On je Glas Božiji koji govori kroz unutrašnjeg čoveka koga je Hrist spasao, Sveti Duh.

Da li sada razumete? Sada ulazimo u Poslanicu Efežanima. Danas, na isti način, On postavlja crkvu na mesto koje joj pripada. Jošua ih je rasporedio u prirodnoj zemlji. A sada Sveti Duh postavlja crkvu, u zemlji, na mesto koje joj pripada, na njihovo nasleđe.

20 Kao prvo, on ovde započinje, on svoju poslanicu upućuje, "Pavle." Videćemo kasnije da su sve ove tajne, koje su mu bile otkrivene ne na seminaru, ne preko nekog teologa, Božansko otkrivenje Svetoga Duha koje je Bog dao Pavlu. Znajući da je tajna Božija, kako je on rekao, koja je bila sakrivena od postanka sveta, njemu otkrivena Svetim Duhom. I Sveti Duh među ljudima je svakoga od njih postavio u red, postavio je crkvu na njeno mesto.

21 Pavle na početku govori ovim ljudima, da sve...Ne zaboravite, ovo je za crkvu, ne za one koji su napolju. Za njih je to tajna u zagonetci, oni to nikada neće razumeti, to je nerazumljivo za njih, oni o tome ništa ne znaju. Ali za crkvu, to je med u steni, to je radost neizkaziva, to je blagoslovljeno pouzdanje, to je sidro duše, to je naša nada i utočište, Večna Stena, oh, to je sve što je dobro. Svako nebo i zemlja će proći, ali Božija Reč neće nikada.

22 Čovek izvan Hananske zemlje o tome ništa ne zna, on još uvek luta. Ja ne govorim da on nije dobar čovek, ne govorim to. Ja čak za ljude iz Egipta ne kažem da su loši, ali dok oni, dok oni ne pređu preko u ovo vlasništvo, vlasništvo koje...

23 Obećanje koje je dano crkvi nije prirodna zemlja, nego duhovna, jer mi smo kraljevsko sveštenstvo, sveti narod, posebni ljudi, pozvani, izabrani, odvojeni, i tada je ceo svet mrtav spolja. A nas vodi Duh. Sinove i ćerke Božije vodi Duh Božiji; ne čovek, nego Duh.

24 Svi u ljubavi, sve je na svom mestu. Ovo su mnogi pokušavali da objasne, i bez sumnje veliki teolozi su ušli u to mnogo dublje od mene. Ali ono što ja pokušavam da vam prenesem je to da čovek koji je u Hristu, sa Svetim Duhom, može podneti čoveka koji nije u pravu, sa dugim-trpljenjem, ljubaznošću, strpljenjem. On je ljubak, ponizan,

pospane i umorne. Ali, oh, ja...Kada bi–kada biste vi samo znali koliko ja želim da vi pređete tamo preko! Razumete li? I kada ja, još jednom ću vam ovo reći, kada sam ja...kada me je On pitao...Ja sam odgovorio, "To bi..."

On me je pitao, "Da li bi želeo da vidiš kakav je kraj?"

216 I okrenuo sam se i video sam sebe kako ležim tamo na krevetu. Vi me poznajete dovoljno dugo da znate da–da–da vam govorim Istinu. Želim da vas pitam nešto, kao što je Samuilo pitao pre nego što su pomazali Saula, jesam li vam ja ikada rekao bilo šta drugo u Ime Gospodnje osim istine? Je li tako? To je uvek bila istina. Jesam li ja ikada od vas tražio novac ili nešto poput toga? Ne, razumete li, on to nikada nije uradio. Da li sam ja ikada pokušao nešto drugo osim da dam sve od sebe da bi vas doveo do Hrista? Baš tako.

217 Oni sada govore da ja koristim mentalnu telepatiju, znate, superčulnu percepciju. Naravno, takve stvari se moraju pojaviti, Biblija kaže da tako treba da bude. Kao što su se Janije i Jamvrije protivili Mojsiju, oni su radili skoro isto ono što i on, dok nije došao rasplet. To je tačno. I ne zaboravite, Janije i Jamvrije nisu mogli da leče. Oni nisu mogli da leče. Oni su mogli da donesu zla, ali ne i da ih uklone. Razumete li? Dobro. Bog je Iscelitelj. Božija Reč ostaje Istina.

218 Ja sam se trudio da budem iskren prema vama, dao sam sve od sebe da ono što vam govorim bude Istina. Ja sam–ja sam, oko trideset i jednu godinu. Stojim za ovom propovedaonicom, s vremena na vreme, trideset i jednu godinu, i jednoga dana ću možda dok budem stajao za njom otići u Slavju. Moja žena, ćerka, otac, brat, svi su sahranjeni tamo, moji dragi. Video sam tamo njihove kovčege i cveće. I znam da ću i ja jednoga dana biti na njihovom mestu. To je istina. Ali kažem vam iskreno, svim svojim srcem, ja verujem da sam vam propovedao istinito Evanđelje Gospoda Isusa Hrista. Verujem da bi trebalo da vi budete kršteni, svako od vas, u Ime Isusa Hrista, i da primite krštenje Svetoga Duha. I šta god da budete radili, u tome ćete imati radost, mir, dugo trpljenje, dobrotu, poniznost, ljubaznost, strpljenje, veru.

219 Pre neki dan, šta mi se desilo tog jutra, ne znam. Još uvek ne mogu reći da li sam bio u svom telu i gledao viziju, ili sam bio prenesen odavde, tamo preko. Ne znam. Jedino što znam, je to da sam se ja uvek plašio smrti, to je žalac. Međutim, nisam se plašio da Isus neće doći po mene, nisam se toga plašio; ali ako bi vas ja sreo a vi ste samo jedan

nadbiskup, papa, vladika, bilo šta da je on, “ako on propoveda bilo šta drugo, a ne Ono što sam vam ja propovedao, proklet da bude.” Nema...Mi nemamo takve običaje. Ne, gospodo. Vi jednostavno...Ne postoji tako nešto. Da li...I onda–onda, razumete li, zašto to ljudi ne vide? Zašto ljudi to ne–ne–ne veruju? [Neko iz slušateljstva kaže, “Predodređeni”–Urednik] Razumete li? Neko je rekao pravu stvar, Džin. “Predodređeni,” tačno to. Zašto? “Svi koje Mi je Otac dao će” (šta?) “doći k Meni.” Baš tako! “Svi koje Mi je Otac dao će doći, će doći k Meni.” Šta mi je, pokušavam da pronađem ovde? Evo ga. Dobro. 212 Dozvolite mi da samo još pročitam ovaj stih i onda ću vam reći šta je Pavle, ono što...Poruka koju sam večeras propovedao, evo šta je Pavle rekao o predodređenju, o vodenom krštenju u Isusovo Ime, o krštenju Svetim Duhom, postavljanju crkve, i tako dalje. Evo šta je on rekao.

Čudim se (govori Galatima) da se od Onoga koji vas je pozvao blagodaću Hristovom, tako brzo odvrćate... (Drugim rečima, stidim vas se, što ste dozvolili nekome da uđe među vas i da vas odvrati od Ovoga.), na drugo evanđelje; Koje nije drugo, samo što vas neki zbunjuju i hoće da izvrnu Evanđelje Hristovo, da izvrnu pravo Evanđelje Hristovo.

213 Pazite. Ne zaboravite, Pavle je bio taj koji je naredio svakome ko nije bio kršten u Ime Isusa Hrista, da se ponovo krsti u Ime Isusa Hrista. Koliko vas zna da je to istina? Koliko vas zna da je Pavle bio taj koji je rekao da su ove tajne bile sakrivene od postanka sveta, i da su njemu otkrivene, da smo mi bili predodređeni da budemo sinovi, i predodređeni na posinaštvo. To je bilo propovedano. Obratite sada pažnju na ono što je on rekao.

Ali ako vam mi ili anđeo s neba propoveda evanđelje drugačije nego što smo vam mi propovedali, proklet da bude!

214 Nemojte samo reći, “Gospodine, ja se sa vama ne slažem.” Takav proklet da bude. Dozvolite mi da pročitam sledeći stih.

Kao što smo već rekli, i sada opet govorim: ako vam neko propoveda evanđelje drugačije nego što smo mi već primili, proklet da bude!

215 To je istina. Braćo, sestre, ako je to bio Bog pre neki dan, i kažem vam nadam se ne bez poštovanja, kada sam bio prenesen da vidim tu...Ja sam se uzbudio; ne mislim da sam se uzbudio, samo sam blagoslovljen dok propovedam. Malo sam se zaneo i držim vas ovde

veran, ispunjen Duhom, nikad ne radi ono što je loše, uvek dobro. On je drugačija osoba.

25 Ne čovek koji, “Mi smo ga nekada imali. Ako budemo vikali, dobićemo ga, mi Metodisti. Oh, kada mi vičemo, mi smo u toj Zemlji.” To je dobro, to je ispravno, i ja u to verujem.

26 Onda dođe Pentakostalac koji govori u jezicima, “Svi koji su govorili u jezicima su ga dobili.” I ja u to verujem. Ali, ipak, vidimo da mnogo njih Ga još uvek nije dobilo. Oni...

27 Približavamo se ovoj velikoj sakrivenoj tajni koja je sakrivena od postanka sveta i sada se otkriva u poslednjim danima sinovima Božijim. Da li to verujete, da su se manifestovali Božiji sinovi? Pre nego što počnemo, pređimo na 8. glavu Rimljana, na kratko, dozvolite mi da vam nešto pročitam. Videćemo da li je ovo u skladu sa onim o čemu ja sada govorim. Pročitaćemo Rimljane 8, 19. stih 8. glave Rimljana.

Jer žarkim iščekivanjem...tvorevina čeka na manifestaciju sinova Božijih.

28 Sa žarkim iščekivanjem, cela tvorevina čeka manifestaciju. Manifestaciju! Šta je manifestacija? Obznajivanje!

29 Ceo svet. Muhamedanci tamo, traže je. Svugde, oni je traže. “Gde su ti ljudi?” Videli smo...Videli smo snažan vetar, munje i gromove, ulje i krv, sve moguće stvari; ali smo propustili da čujemo taj i dalje tihi Glas koji je privukao proroka, on se onda ogrnuo plaštom i izašao je napolje, i rekao, “Evo me, Gospode.” Razumete li?

30 Sada celokupna tvorevina stenje i iščekuje manifestaciju sinova Božijih. Pavle prvo postavlja crkvu na mesto koje joj pripada. Kao uvod, pročitajmo ponovo.

Pavle, apostol Isusa Hrista po volji Božijoj, svetima (to jest “posvećenima”) koji su u Efesu, i...vernima u Hristu Isusu:

31 Da razred ne zaboravi, kako mi ulazimo u Hrista? Da li treba da se učlanimo u crkvu da bismo ušli u Hrista? Da li za to treba da se ispovedimo? Da budemo podronjeni u vodi? Kako mi ulazimo u Hrista? Prva Korinćanima, 12. glava, “Jer jednim Duhom,” jednim, veliko D-u-h-o-m, koji je Sveti Duh, “Mi smo svi kršteni u obećanu zemlju.”

32 U ovoj obećanoj zemlji, sve pripada nama. Vidiš brate Kolins? Sve u obećanoj zemlji! Kada je Izrael prešao preko Jordana, u obećanu zemlju, oni su sve porazili.

33 U ovoj obećanoj zemlji, to ne znači da ste vi zaštićeni od bolesti, to ne znači da nećete imati nevolja. Ali znači ovo, (oh, neka se ovo duboko ureže), da je ona vaša! Samo je uzmite! Kada...

34 I, ne zaboravite, Izrael je gubio ljude samo kada je greh ušao u tabor. Jedino tada ćemo mi izgubiti, ako greh uđe u tabor, ako nešto negde nije u redu. Kada je Ahan ukrao zlatan klin i Vavilonsko odelo, greh je ušao u tabor, i oni su počeli da gube bitke.

35 Dajte mi večeras čistu crkvu, te ljude, koji su savršeno u Božijem obećanju, sa Svetim Duhom, koji hodaju po Duhu, ja izazivam svaku bolest i tegobu, i bilo šta drugo, svakog Džoa Luisa koji postoji u ovoj zemlji, sa svom njegovom bezbožnošću, i sve nevernike koji postoje, da dođu sa bilo kakvom bolešću ili tegobom koja postoji u ovom danu, i odavde će izaći potpuno zdravi. Da, gospodo. Bog je dao obećanje, i samo greh nevere će ga onemogućiti. Uskoro ćemo videti šta je taj greh.

...koji su u Hristu Isusu:

Blagodat vam i mir od Boga Oca našega i...Gospoda Isusa Hrista. Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio u Hristu svakim blagoslovom duhovnim na nebesima.

36 Kada smo mi u Hristu, mi imamo duhovni blagoslov. Izvan Hrista, imamo ushićenja. U Hristu imamo prave blagoslove. Ne nazovi veru, ne pretvaranje, ne šminku. Jer ako vi govorite da ste u obećanoj zemlji, a niste, vaši gresi će vas razotkriti. I prvo što će vam se desiti, naći ćete sebe u mucu i, oh, kako mi to u svetu kažemo, nećete znati gde ste. Uvidećete da nemate ono što govorite da imate. Ali kada ste u Isusu Hristu, On vam je obećao Nebeski mir, Nebeski blagoslov, Nebeski Duh, sve je vaše. Vi ste u obećanoj zemlji i imate puno vlasništvo nad svim stvarima. Amen. Predivno! Oh, hajde da nastavimo sa proučavanjem.

Kao što nas je i izabrao...

Ovde se crkva sapliće.

Kao što nas je i izabrao u Njemu...(U Kome?) Hristu!

38 Vidimo, nazad u Postanku i u Otkrivenju, Otkrivenje 17:8, da nas je On izabrao u Hristu pre postanka sveta. Svet...Dozvolite mi da pročitam sledeći stih.

...postanka sveta da budemo sveti i neporočni pred Njim...

Predodredivši nas...

Razumete li, ništa im ne možete reći. To je istina. Nije li tako? I ne možete postaviti crkvu. Razumete li?

205 Trebalo bi da je crkva predodređena na posinaštvo dece, gde čovek...Bog može uzeti čoveka i posiniti ga u svoju porodicu, i dati mu nešto da... Prvo, proverite da li je to tako ili ne. Biblija kaže da treba ispitivati duhove. Ovaj čovek tvrdi nešto, proverite to i onda ćete znati da li je to istina ili ne. Ako je to istina, nastavite sa tim. Onda recite, "Gospode, pošalji nam nešto drugo." Nastavite dalje, razumete li, samo nastavite dalje dok svako ne zauzme svoje mesto. Onda ćete videti kako crkva Božija počinje da zauzima svoje mesto. To je trenutak kada će Filistejci početi da se povlače. Neće više nositi šorceve, kosa će porasti, lica će biti oprana; cigareta više neće biti. To je zaista tako. Kada crkva počne da dobija svoju moćnu Silu, kao u vreme Ananije i Safire, i još nekih. Da, gospodo. Videćete da će se ta sveta Crkva obući u svoju silu, postavljena kao sinovi Božiji, posinjena u porodicu Božiju, moćna crkva koja će biti tamo u svojoj slavi. Oh, to je ono po šta On dolazi.

206 Braćo, zar ne vidite koliko smo mi daleko otišli? Vi se čak ne možete složiti u tumačenju Svetog Pisma. A svaki čovek, svaki čovek koji ne može videti vodeno krštenje u Bibliji, u Ime Isusa Hrista, je ili slep ili nešto psihički nije u redu sa njim. A to je poprište velike borbe.

207 Neka mi-neka mi neko pokaže stih u Svetom Pismu gde je neko bio kršten, za vreme nove crkve, u neko drugo ime a ne u Ime Isusa Hrista. Ili, ako je bio kršten na neki drugi način, on je morao biti kršten ponovo u Ime Isusa Hrista, da bi dobio Svetoga Duha. Dođite i pokažite mi. Ne postoji tako nešto. Ne postoji takva zapovest. Jer je Isus rekao, "Zato idite, i naučite sve narode, krsteći ih u Ime Oca, Sina, i Svetoga Duha." Ni Otac, ni Sin, a ni Sveti Duh nisu imena, ni jedno od njih. Petar je, deset dana kasnije, rekao, "Pokajte se i krstite se, svako od vas, u Ime Isusa Hrista, radi oproštenja greha." I tako je svugde u Bibliji.

208 A zatim, postoje i neki koji su bili kršteni na neki drugi način, koje je krstio Jovan, samo za pokajanje. Pavle je rekao, "Vi se morate ponovo krstiti. Vi to morate ponovo uraditi."

209 "Oh, ali nas je krstio veliki sveti čovek, Jovan, koji je krstio Isusa."

210 "Pazite, ovo je Evanđelje. Ovo je Duh Božiji koji mi je dao otkrivenje. Ja sam apostol Gospodnji, a ako i anđeo sa Neba dođe i propoveda vam nešto drugo..."

211 Dozvolite mi da vam to pročitam. Biblija kaže, "Ako i anđeo sa Neba kaže nešto drugo," biskup,

200 Tako je i sa jezicima i tumačenjem! Ako ima nekoga u crkvi ko govori u jezicima, a neko drugi to tumači, recimo da je to ovako. Recimo da brat Nevil ustane i govori u jezicima, a ovaj brat ovde da tumačenje, recimo, “Kaži ovom čoveku ovde da je on juče otišao tamo i uradio nešto pogrešno. Danas mu je doktor rekao da ima rak. Idi ispravi to, vrati se ovamo i ukloni sve što je između tebe i Boga.”

Taj čovek će odgovoriti, “Zaista, to je istina.” Onda je Bog sa vama.

201 Ali kako ćemo mi to postići na taj način? Razumete li? Sve je to samo tup, tup, tup, tras, u svakom pogledu, nema nikakvog postavljanja. To je...Razumete li, Efežani, pokušavaju...Razumete li, oni su to propustili. Razumete li, tako oni to propuštaju. Mi smo predodređeni na posinaštvo sinova! Koliko vas razume ono što ja hoću da vam kažem, podignite svoje ruke. Posinaštvo! Mi se radamo u Božijem Duhu, zaista, primamo Svetog Duha, i vičemo, “Aba, Oče! Haleluja! Slava Bogu!” Mi smo, to je istina, mi smo deca, ali mi ne možemo uraditi ništa. Mi ne možemo proterati Filistejce.

202 Pogledajte tamo Bilija Grejma. A taj muhamedanac govori, “Dokaži To.”

203 Pogledajte tamo Džeka Koa. A taj ateista, ta Crkva Hristova se rukuje sa tim ateistom. Trebalo bi da su oni Hrišćani, a oni se rukuju sa đavolom kao što je Džo Luis, i slobodni mislilac, koji je čak pohulio na Boga i rekao ‘kao prvo, nema takve stvari kao što je Bog.’ I slične stvari u crkvi koja sebe naziva Crkva Hristova, rukuju se sa njim, i okreću se protiv brata Džeka Koa. Kako ćete vi uraditi bilo šta? I Pentakostalci, mnogi od njih, protiv njega; iako bi trebalo da svaki propovednik u našoj zemlji stoji rame uz rame sa njim, i da kaže, “Bože, pošalji Tvoju Silu.” Razumete li, to je naše stanje, mi ne možemo biti postavljeni.

204 Jefrem ne želi da ostane. Jedan od njih pređe ovamo, Manasija pređe ovamo, i kaže, “Oh, Gospod vam je dao dobro kukuruzno polje!” Onda tu dolazi Gad, i kaže, “Pa, čekaj malo. Trebalo bi da ja gajim ječam, ali ja ću isto uzeti kukuruz. Haleluja!” Razumete li? Ti nemaš nikakvog zaduženja kada je reč o kukuruzu; lati se ječma, ječam je za tebe. Ne bi trebalo da ti čuvaš ovce kada si određen da čuvaš stoku. Bog želi da postavi crkvu. Ali svako od njih želi da radi isto. “Haleluja!” I ništa im u vezi toga ne možete prigovoriti. Ne, ne. Oni i dalje imaju tu koziju narav. “Udaraju rogovima, udaraju, udaraju, udaraju, udaraju.”

39 Želim da zastanem na ovoj reči “predodredio.” Predodredio nije reći, “Izabraću brata Nevila, a neću izabrati brata Bilera.” To nije to. To je Božije predznanje, kojim je znao koji će biti ispravan a koji neće. Pa tako, predznanjem, Bog je znao šta će uraditi, On je predodredio Svojim predznanjem da sve ide na dobro onima koji Ga vole, da bi On, u vremenu koje dolazi, sazvao sve u Jednom, Hristu Isusu.

40 Objasniću vam to malo bolje. To je korisno. Mi smo se vratili, mislim da sam o tome malo govorio pre neko veče, u Postanku, prva glava, 1:26, kada je Bog objavio Svoje ime, “Gospod Bog,” kao El, Elah, Elohim, što znači “Samo-Postojeći.” Osim Njega nije bilo ničega. Nije bilo vazduha, nije bilo svetla, nije bilo zvezda, nije bilo sveta, ničega nije bilo. Bio je Bog, i samo Bog, El, Elah, Elohim. On je stvorio sve to.

41 Unutar toga su bile osobine, što znači da je On bio...Unutar ovog velikog El, Elah, Elohima, postojala je jedna osobina ili...Vi znate šta je to *osobina*, ili da to ovako kažem, postojala je “priroda.” Da bi i mališani to razumeli, i ja sam jedan od njih kome to treba tako objasniti. Unutar Njega bila je priroda da bude Otac, međutim, On je bio samo-postojeći, i nije bilo ničega čemu bi on mogao biti Otac. Dole, unutar toga bilo je još nešto, da je On Bog; a Bog je predmet obožavanja; ali On je bio samo-postojeći, El, Elohim, Elah, Elohim, i nije bilo ničega što bi Ga obožavalo. Unutar toga, On je bio Spasitelj, ali nije bilo ničega izgubljenog što bi trebalo spasiti. Da li razumete? Unutar toga, on je bio Iscelitelj, ali nije bilo ničega bolesnog što bi trebalo izlečiti. Da li sada razumete? Pa tako, Njegove osobine, Njegova priroda je proizvela ono što imamo danas.

42 Neki ljudi kažu, “Zašto to Bog nije sprečio još na početku?” Džo Luis je rekao, “On je nemilosrdni siledžija,” čovek koji je kritikovao Džoa, odnosno Džeka Koa. Rekao je, “On je nemilosrdni siledžija. Ne postoji tako nešto kao što je Bog. Ako bi tako nešto i postojalo, On bi bio...” Oh, nazvao Ga je svakakvim imenima. To je zato što on ima mnogo znanja *ovde* gore, a *ovde* dole nema ništa.

43 To je onako kako to jeste. Ova Reč to ovde govori, a On je to sakrio. Ove tajne su sakrivene, ne zaboravite, Biblija kaže, “Od postanka sveta, čekajući na manifestaciju sinova Božijih,” da one budu predate crkvi. Oh, Bože! Da li razumete?

44 Prekinuću svoju priču na kratko, ili...Prećiću na moju narednu misao da bi vam ovo objasnio. Ne zaboravite, kroz Mojsijevo doba,

kroz doba proroka, tokom svih doba, oni su čekali ove poslednje dane, obznanjivanje ovih stvari, prema Svetom Pismu. To je tačno, da se one otkriju sinovima Božijim. Zašto? Od izgubljenog...kao piramida, kako sam već rekao, malo, po malo, malo, po malo, se dovršava.

45 Kako ja često kažem, Bog je napravio tri Biblije. Prvu, On je postavio na nebo, zodijak. Da li ste ikada videli zodijak? Koji je prvi znak u zodijaku? Devica. A koji je poslednji? Leo lav. On je prvo došao devici, a drugi put dolazi kao Lav plemena Judina. Razumete li?

46 Sledeću je napravio u piramidi, davno u vreme Enoha, kada su ih oni pravili. I oni ih mere. Ja to ne razumem. Ali za ratove, kada oni kleknu na svoja kolena i duže vreme provedu u tom položaju, mogu odrediti vreme ratova. Zna li gde to sada rade? Nasuprot kreljevskoj odaji. Kada je ova piramida sagrađena...Mi nju ne možemo sagrađiti, ni sa čim što imamo danas. Ne možemo je sagrađiti.

47 Izgrađena je *ovako*, doslovce tako. I kamen na...Krunični kamen nije nikada pronađen. On nikada nije ni bio postavljen na tu piramidu. Ne znam da li vam je to poznato ili ne, ta velika Egipatska piramida, nikada nije imala krunični kamen na svom vrhu. Zašto? Krunični kamen je bio odbačen, Hrist, Kamen Temeljac, je bio odbačen.

48 Ali kako mi rastemo od Luterovog, preko Baptističkog, Metodističkog, i Pentakostalnog doba, sada se približavamo kruničnom kamenu, čekajući i čeznući da On bude postavljen, da se završi građevina. Niste li pročitali u Svetom Pismu, "Odbacili su kamen." Naravno, tu se govori o Solomonovom hramu. "Ali odbačeni Kamen je postao Glava od ugla." Ovo govorim da biste to lakše razumeli.

49 U Bibliji, mi živimo u poslednjim danima, u vremenu vrha piramide, u vremenu ukrštenih riba doba u zodijaku, u vremenu dolaska lava, Lea, u vremenu kruničnog kamena, i u danima manifestacije sinova Božijih, Ilije. Da li vidite gde smo mi? Mi smo na samom kraju.

50 Ko je čitao novine ove sedmice, ono što su Hruščov i oni rekli? Oh, oni su spremni; i mi smo, takođe. Amen. Sve je u redu. Oh, kakva privilegija, kakav dan. Kada bi samo Hrišćani bili svesni vremena u kome žive. O Bože!

51 Zamislite samo, pisac ove Poslanice koji je to video, da će biti manifestacija u poslednjim danima, sa iščekivanjem i stenjanjem da se ti sinovi Božiji jave, sa silom Svetoga Duha na kraju doba, i da otkriju ono što je bilo sakriveno od postanka sveta.

krštenje u Ime Isusa Hrista, a—a braća trojičari kažu, "Oh, on je onaj Samo Isus." I ne mogu otići tamo sa Božanskim izlečenjem kada njihov pola govori, "Božansko izlečenje je dobro," i mnogi od njih se dive čudima Gospodnjim i govore, "Ja verujem da je brat Branham prorok, ali da vam kažem nešto. Pošto je taj Duh na njemu, i kako on rasuđuje srca, on je sluga Gospodnji. Ali njegovo Učenje je trulo, ništa ne valja." Ko je ikada čuo takvu glupost? To je ili od Boga ili nije od Boga. To je istina. To je ili sve Bog ili ništa od toga nije Bog. To je tako. Ali šta ćete vi uraditi? Manasija neće da čuva svoju zemlju, Jefrem neće da čuva svoju zemlju, Gad neće da čuva svoju zemlju, Venijamin neće da čuva svoju zemlju, oni svi idu Filistejcima, i svi su se pomešali. Kako ćemo mi onda biti raspoređeni? Mi smo rođeni Svetim Duhom, svako od nas. Je li tako? Za šta smo mi rođeni? Predodređeni...Posle našeg rođenja, mi smo predodređeni na posinaštvo, na postavljanje u Telo Hristovo. Da li shvatate?

198 Šta je to Telo Hristovo? Neki su apostoli, neki su proroci, neki su učitelji, neki su evanđelisti, a neki pastori. Je li tako? Mi dobijamo poziv. Ostali imaju dar jezika, tumačenje jezika, mudrost, znanje, čuda, činjenje čuda, sve ove darove. Ali šta oni rade? Oni to malo koriste. Kako? Tako da se ne zna šta ko radi. Jedan ustane, govori u jezicima, a drugi propoveda, [Brat Branham imitira zvuk nereda i konfuzije—Urednik] u isto vreme. Propovednici propovedaju, upućuju oltarski poziv, a neko ustane, govori u jezicima i "Haleluja, slava Bogu." Ako—ako propovednik ipak nastavi sa svojom porukom, ako je pomazan, onda ljudi kažu, "povratnik u greh." Razumete li, to je zato što nisu naučeni.

199 Biblija kaže da se proročki duh pokorava prorocima. Bog nije autor konfuzije. Kada ja ovde stojim, ja propovedam pod Božijim pomazanjem. Bez obzira koliko želite da govorite u jezicima, ostanite mirni dok Bog ovde ne završi. A kada vi onda progovorite u jezicima, to ne može biti samo ponavljanje Svetog Pisma, jer je Bog rekao da ne koristimo prazna ponavljanja. To je poruka koja je direktno upućena nekome. Recite mi, pokažite mi ako je ikada Sveti Duh, u rasuđivanju srca, nekome rekao, ponovio nešto iz Svetog Pisma. On mu je rekao nešto što nije bilo ispravno u njegovom životu ili nešto što je on uradio, ili nešto što on mora uraditi ili da će se nešto dogoditi, ili nešto slično tome. Je li tako?

192 Bog je isto to uradio Svom Sinu kada je odveo Isusa na Goru Preobraženja. On je tamo poveo Petra, Jakova i Jovana, to su tri svedoka sa zemlje. Tamo je bio Isus, Mojsije i Ilija, i Bog, na gori. Tamo su oni stajali na toj gori. I, prvo što se dogodilo, oni su pogledali, i Isus je bio proslavljen pred njima. Je li tako? Koliko vas zna da je to u Svetom Pismu? Šta je On uradio? On Ga je obukao u haljine besmrtnosti. I on je rekao, “Haljine Njegove su se zasijale kao sunce.” Je li tako? I oblak ga je zasenio. Petar i Jovan i ostali, su pali na svoje lice. I pogledali su, a tamo su stajali Mojsije i Ilija, i razgovarali su sa Njim. A Mojsije je umro, i bio je sahranjen u neoznačenom grobu osamsto godina ranije. A Ilija je kočijama otišao na Nebo, petsto godina pre toga. Oh, ali oni su ipak bili tamo! Oni su bili tamo i razgovarali su sa Njim. Razumete li, On je odveo Isusa gore da bi ih video, da bi video šta je to, da bi video to, da bi Mu pokazao to. I oni su razgovarali sa Njim.

193 Potom, kada je Petar ponovo pogledao tamo i Isus više nije bio u preobraženom stanju, oni su videli samo Isusa, i Glas je došao iz oblaka, i rekao je, “Ovo je Moj voljeni Sin, Njega slušajte! Njegovo Ime je sada ravnopravno Mome. Njega slušajte!” Ovde se to može videti, posinjen, ili ovlašćen sin.

194 Tako Bog pokušava da Pentakostalnu crkvu uredi prema Poslanici Efežanima. Razumete li? Da li, da li razumete? Moramo završiti, jer je suviše kasno, dečica su pospana. Ja sam želeo da dođem do ovog stiha ovde, ali to neću moći da uradim, do 13. stiha, zadnjeg dela, “zapečatio Svetim Duhom obećanja.” O tome ćemo govoriti u Nedelju. Pazite. Kako, kako mi ulazimo unutra, i kako mi ostajemo Tamo.

195 Kako ste vi “ovlašćeni”? Vi se prvo radate u Kraljevstvo Svetim Duhom. Koliko vas to zna? Dobro. Zatim, vi ste predodređeni na šta? Na posinaštvo. Šta je to? Vi ste predodređeni na ovlašćenje.

196 Oh, sestro Skot, mislim da je to ona, sedi tamo. Niste li vi danas sa tom ženom. Učenje kruži po nekim delovima sveta, po nekim delovima ove zemlje, čuo sam o njemu, puno toga, da je Isus ovde na zemlji, da hoda u telu, da On dođe negde i radi *ovo*. To je laž! Njegov Sveti Duh je ovde, i On pokušava da postavi Svoju crkvu, da postavi Svoju crkvu u red, da je rasporedi u obećanoj Zemlji, da bi ona mogla ući...da bi svi neprijatelji bili proterani.

197 Manasija ne može zauzeti svoju zemlju. Ja ne mogu održati isceliteljsku službu kada pola...Kada ja odem tamo i propovedam

52 Vratimo se sada ponovo na “postanak sveta,” da bismo došli do otkrivenja, da bismo videli jesmo li u pravu ili ne. Nadam se da to ne zvuči svetogrдно što Boga zovem “Tata,” to je da biste vi to razumeli. Tata! Tata je želeo da ima decu, pa šta je On onda uradio? On je rekao, “Neka postanu Anđeli.” I oni su se pojavili oko Njega. Oh, to je baš lepo. Oni su ga proslavljali, onda je On postao Bog, osobina. Setite se, On je bio El (E-1), Elah, Elohim, samo-postojeći, ničega nije bilo sem Njega. Prvo su se pojavili Anđeli. Potom, oni nisu mogli raditi ništa drugo osim da Ga proslavljaju. Oni nisu mogli biti izgubljeni. Nisu mogli biti bolesni, oni su bili besmrtna bića. Pa zato, On nije mogao pokazati svoju isceliteljsku silu, On nije mogao pokazati svoje spasenje. I zatim, pre...

53 Nakon toga, On je rekao, “Stvorićemo nešto opipljivo.” I tako, On je stvorio zemlju. I kada ju je stvorio, stvorio je i sva stvorenja zemaljska, a onda i čoveka. Sve što je od zemlje postalo; počev od punoglavca ili meduze, što je vrsta tela koja živi u vodi, krenulo je sa tim...odatle do žabe, koja je najprimitivniji oblik života koji postoji, kako oni tvrde. Najviši oblik je ljudsko biće. Posle žabe nastao je gušter, posle guštera sledeće i sledeće stvorenje, jer svaki put kada bi Sveti Duh počeo da “vuuuš,” izdiše, život bi nastao; “vuuuš,” viši život. I onda, postalo je nešto po Božijem obličju, to je bio čovek. Nikada ništa nije bilo stvoreno, niti će ikada biti, više od čoveka, jer je on stvoren po Božijem obličju. Onda je čovek...

54 Kada je On stvorio Svog prvog čoveka. Kada je On stvorio Svoje Anđeosko biće...On je stvorio čoveka, “Muško i žensko stvori ih,” sve u jednome. On je bio i muško i žensko. Kada je stvorio Adama i postavio ga u telo...setite se u Postanku 1, On je stvorio muško i žensko. A u Postanku 2, nije bilo čoveka da radi zemlju, čoveka od krvi i mesa. Nije bilo čoveka koji bi mogao uzeti nešto, i obrađivati zemlju, ali ipak postojao je čovek po Njegovom obličju. “A Bog je” [Slušateljstvo odgovara, “Duh”–Urednik] To je tačno. On je stvorio prvog čoveka, “Muško i žensko stvori ih.” Kada je On stvorio prvog čoveka...

55 Setite se, on je sve to imao u Svom umu. Prošle nedelje uveče sam govorio o tome. Reč je izražena misao. Bog je mislio o tome kako će On biti Bog, kako će biti obožavan, kako će biti Iscelitelj, kako će biti Spasitelj; i čim je On izgovorio Reč, to je bilo gotovo zauvek. Oh, kada bi se ovi sinovi Božiji sada mogli uhvatiti za tu Reč. Kada Bog izgovori

Reč, gotovo je! Potpuno! On je možda čekao... Hronologija kaže da, oh, i arheolozi i svi, oni kažu da se svet formirao milionima i milionima godina. Ja ne znam, možda je to trajalo trilionima i trilionima godina. Ne znam tačno koliko. Bog ne živi u vremenu. On nema ni jedan minut manje vremena nego što je imao kada je to izgovorio. On je i dalje Bog. Za Njega ne postoji vreme.

56 To nikada nisam tako video sve do pre neko veče, odnosno jutro. Večan, nema juče, nema sutra, uvek je sada. Da li ste obratili pažnju na značenje reči "JA JESAM"? Ne "Ja sam bio" ili "Ja ću biti." On je Večan, "JA JESAM!" Uvek, "JA JESAM!"

57 Ali on je želeo da stvari postavi u vreme. On je morao stvoriti nešto što će proslavljati, Njegove osobine su to proizvele. Onda je On stvorio čoveka. Zatim, u ovom čoveku, on je bio usamljen. Pa, da bi pokazao Svoj veliki um, šta je On u svojoj imaginaciji imao za Hrista i Crkvu, On nije uzeo novu grudu zemlje i napravio ženu, nego je uzeo od Adama, rebro; i od duha Adamovog, ženski deo, i stavio ga u ovo rebro. Kada vidite muškarca koji se ponaša kao žensko, sa njim nešto nije u redu. I kada vidite ženu koja postupa kao muškarac, sa njom nešto nije u redu. Nešto nije u redu. Oni su dva različita duha. Ali zajedno su jedno, "ovo dvoje su jedno." I, On je stvorio ženu i čoveka, i bilo je određeno da oni nikada ne ostare, da ne vide smrt, da nikada ne osede, nikada. Oni su jeli, pili, spavali, baš kao i mi, ali nisu znali šta je to greh.

58 Ja ću sada ovo preskočiti i to ostaviti za neku drugu priliku, zmijino seme. Što, oni su od mene tražili da to poreknem. Neka neko dođe i neka mi pokaže šta je onda ispravno. Ja bih želeo da to saznam.

59 Onda, posle svega ovoga, kada je greh počeo, šta se dogodilo?

60 Daleko tamo gore, milionima, stotinama miliona kilometara, nalazi se mesto *te* veličine, to je savršena agape ljubav. Svaki put kada koraknete *ovuda*, za pedalj ste bliži tome. I vi znate koliko je još malo vremena ostalo do njenog dolaska na zemlju. A ovo je senka senke od senke. To je ono što vi imate, to je ono što ja imam, senku senke od senke agape ljubavi.

61 Postoji nešto u vama, postoji nešto u svakoj ženi koja je prošla dvadesetu, postoji nešto u svakom čoveku koji je prošao dvadesetu, što čezne da ostane u tim godinama. Vi imate samo pet godina, od petnaeste do dvadesete. Posle dvadesete vi počinjete da umirete. Ali, od petnaeste, do tada vi ste samo dete. A onda sazrevate do dvadesete. I

186 "Da. Naravno," kaže Sveti Duh. "Ja ga provodim kroz iskušenja. Da vidiš, iskušao sam ga u *ovome*, iskušao sam ga u *tome*. Bacio sam ga u postelju, uzeo sam mu svest. Mučio sam ga, pustio sam đavola da radi sa njim šta je hteo, ali to ga nije pokolebalo. Nije se promenio. Razumete li, nije promenio svoj stav. Poslao sam bolest na njega. Uradio sam *to*. Poslao sam ga u bolnicu. Odveo sam ga tamo i uradio mu *ovo*, i uradio mu *to*. Okrenuo sam njegovu ženu protiv njega, okrenuo sam njegove komšije protiv njega, okrenuo sam sve nasuprot njemu. To nije ništa promenilo. Rekao je, 'Da me i ubije, opet ću se uzdati u Njega.' Ubio sam mu porodicu. Uzeo sam mu *ovo*, uradio mu *to*, uradio sam mu *to*, *ovo*, i *ono*. Ali on je i dalje stajao čvrsto, 'Da me i ubije, opet ću Mu služiti!'"

187 "Oh! Pa, mislim da bi trebalo da ga pozovemo negde na neko posebno mesto i da obavimo posinaštvo."

188 Kada je otac, u Starom Zavetu, uvideo da je njegov sin odrastao, i da je sazreo za posinaštvo... Za... On se rađa kao dete, ali, on je tada sin. On nije ništa više do samo dete, samo običan sin, dok on ne odraste i dok se ne pokaže šta je on. Tada ga on poziva.

189 Crkvo, to važi i za tebe. Da li ste vi spremni? Malo je kasno, grickate svoje nokte, vrpeljite se, i naprežete se da biste izdržali još koji minut. Razumete li? Sada ćemo postaviti crkvu. Kada crkva dođe do tog mesta, On kaže, "Manasija, tvoje mesto je ovde. Jefrem, tvoje je ovde."

190 Onda ga on odvodi negde, otac, i postavlja ga na uzvišeno mesto kao što je ovo, i obavlja se ceremonija, kojoj prisustvuju svi. I on kaže, "Želim da svi znaju da je ovo moj sin, ja posinjujem svog sina. I želim da svi znaju, da od sada, da je njegovo ime... Dao sam mu svečano odelo. I želim da znate da je njegovo ime na svakom čeku ravnopravno mom. On je moje dete, ja ga primam u svoju porodicu, iako je on moj sin od kako se rodio. Od kako je primio Svetog Duha, on je Moj sin. Ali sada ću ga Ja postaviti na dužnost i dati mu autoritet. Koga on otpusti biće otpušten, koga postavi biće postavljen.

191 "I zaista, zaista, vam kažem, ako kažete ovom drvetu, ako kažete ovoj planini, 'pomeri se,' i ne posumnjate u svom srcu, nego verujete da će se desiti to što ste rekli, biće vam to." Razumete li? Ovde to možete videti; ovde to možete videti. Razumete li? On je moj sin. Koliko vas zna da posinaštvo, da...oni su posinili sina pošto je on pokazao da...Ko je pročitao u Bibliji, ovlašćenje sina.

“On je baš To i rekao.”

“Hmm, da, Gospodine.”

180 “Jedan od njih je rekao ‘A vi čekajte u Jerusalimu dok se ne obučete u silu sa visine, dok Sveti Duh ne siđe na vas; i budite Mi svedoci u Jerusalimu, Judeji i Samariji, i u ostalim delovima sveta.’ Kada je on to pročitao, povikao je, ‘Haleluja, to je ono što je vama potrebno!’ Znaš li šta on radi? Pošto Ga oni prihvate on ih posle toga popravlja, tako on postupa, on ostaje sa njima.”

181 “A ako oni počnu da gundaju, on im kaže, ‘Uh, uh, uh, čekajte malo, čekajte malo. Tako se koze ponašaju, a ne ovce. Razumete li? Razumete li?’ Oh, ponekad ga oni malo zamaraju, ali on ih onda potapše po leđima, i kaže, ‘Smirite se, šš-šš, šš-šš, ššš. Sve je u redu.’ On stvarno zna da se stara o njima. Da, Gospodine, kažem Vam.”

182 “Znate šta? Video sam kako mu je Nadbiskup *Taj i taj* rekao da on ‘ne može doći u taj grad i održati skup.’ Ali, znaš, Ja sam ga vodio, i rekao sam mu, ‘Svejedno, ti idi.’” Razumete li? To su sve ove kasete, i ‘nemoj ih izdavati,’ svejedno, one su izdate! Otišao je tamo u te gradove, rekao je, ‘Mi želimo spo...’

183 “I đavo je sišao tamo dole, i rekao je, ‘Pokazaću ti da ja mogu da ga sprečim, i on neće otići u taj grad.’ Ja sam odgovorio, ‘Ne možeš. Ako mu Ja kažem da ide, on će otići. Videćeš da će tako biti.’ ‘Ne, ne, ne, ne, ja ću mu reći. Ja ću sići dole i reći ću, “Sve moje sluge, sakupite se. Niko od vas ovde ne želi taj fanatizam, svo to zastarelo Božansko izlečenje i tog zastarelog Svetog Duha. To se davno završilo sa apostolima. Vi znate da to nije dobro”’ Dajući im korov, i tome slično. Oni—oni...”

184 “Ali, znate šta, ipak je on otišao tamo. Otišao je tamo i počeo je da baca lucerku. I vratio se, i znate šta, te ovce su počele da jedu, i ugojile su se koliko su mogle. Da, Gospodine. Kako oni održavaju izlečenja i skupove, i, znate, mnogi od tih mladih počinju. Jer, oni su tražili veliku gomilu sena kao što je ta lucerka. Znaš li šta su oni uradili sa tim, ono je bilo tako dobro sa su oni odjurili do svojih komšija, i rekli su, ‘Uzmite Ovo! Uzmite Ovo! Mladi, spremite se...?...Da, kao ono tamo. Evo Ga pred vama. Tačno ovde pred vama. Samo se pokajte, svako od vas, i krstite se u Isusovo Ime, i primićete Svetog Duha. On je za sve koji hoće, neka dođu, neka dođu ovamo i neka vide o čemu Biblija govori.’ Razumete li? I oni tamo dole imaju divne blagoslove.”

185 “Oh, to je Moj sin! To je Moj sin. Pa, misliš li da je on sezreo?”

posle toga, oh, vi kažete, “Ja sam u odličnim godinama.” Vi to samo kažete, ali niste. Vi umirete i nestajete, ma šta radili. Bog vas je stvarao do tog doba, ali tada vi počinjete da umirete. Šta se tada dešava? Vi počinjete da umirete, ali unutra, ima nečega u vama što kaže, “Želeo bih da ponovo imam osamnaest godina.”

62 Hoću da vas pitam nešto. Šta da ste rođeni pre pet stotina godina, i da ste do danas ostali u osamnaestoj? Zar ne biste bili čudaci, sa svojim idejama od pre petsto godina! Pre i nego što su hodočasni očevi došli ovamo, kada biste vi bili mlada devojkica sa takvim idejama. Bolje bi bilo za vas da ostarite. Tu nešto ne bi bilo u redu.

63 Vi kažete, “Brate Branhame, ja se sada osećam odlično. Oh, ja imam osamnaest, šesnaest godina, osećam se dobro.” Dušo, dozvoli mi da ti nešto kažem. Kako znaš da je tvoja majka sada živa, ako ona nije u ovoj crkvi? Kako znaš da tvoj momak nije poginuo pre neki trenutak, ili tvoja devojkica? Kako znaš da ujutro nećeš biti leš u tvojoj kući? Kako znaš da ćeš večeras izaći živ iz ove crkve? To je takva nesigurnost. Nema ničega sigurnog. Ako imate petnaest, dvanaest, devetnaest, sedamdeset-pet, ili devedeset godina, sve je nesigurno. Vi ne znate šta vas sutra čeka. Ali ipak, vi čeznete za tim da se vratite u petnaestu, u osamnaestu. Šta vas navodi na to?

64 Ako biste se vi vratili u osamnaestu i ostali u tim godinama, i ako se nikada ne biste razboleli i...vi biste sa sobom morali imati još nekoga, jer biste inače nadživeli ljude. Ljudi bi prelazili u nova doba a vi biste za njih bili praistorija. Bilo bi vam gore nego da ste ostarili sa ostalima. Ali postoji nešto što vas zove u mladost. To je taj mali agape, ta mala senka koja vas inspiriše da...Nešto ovde gore...

65 Pre neko veče, odnosno pre neko jutro, u sedam sati, kada me je Sveti Duh, Njegovom dobrotom i milošću, preneo iz ovog tela, kako ja verujem. Da li je ili nije, ja ne kažem, i odveo me u tu zemlju gde sam video te ljude; oni su svi bili mladi. To su bili najlepši ljudi koje sam ja ikada video. I On mi je rekao, “Neki od njih su imali devedeset godina. To su oni koje si ti obratio. Nije čudo što viču, ‘Brate moj! Brate moj!’”

66 To je nebesko telo, jer kada mi umremo mi ne postajemo mit, mi postajemo telo. Ako bi svako od nas umro, ako bi nas sada atomska bomba raznela, za pet minuta mi bismo se rukovali i grlili jedni druge, i vikali i radovali se, i slavili Boga! Sigurno da je tako. I brat i sestra Spenser koji sede ovde, koji su ovde jedan od najstarijih parova, bi se vratili u osamnaestu, dvadesetu. Brat Nevil bi bio mladić, kao i ja. I mi

bismo svi bili...To je upravo ova Istina. “Ako se ova zemaljska kuća raskopa, mi imamo drugu koja čeka na nas.”

67 Kada mala beba izlazi iz svoje majke, u prirodnom rođenju, njeno malo telo se vrpolji a nogice poskakuju. Izvinite na izrazu, mlade dame. I kada se to dogodi, u njoj je život, i njeni mišići počinju da se grče. Kada ona dođe na svet, prvo što ona radi je da uzme dah, i postoji duhovno telo koje će ući u nju tog trenutka. Ostavite je samu, ona će podići svoju glavicu i prilepiće je uz majčinu dojku i počeće da sisa. Kada ona to ne bi radila, ni mleko ne bi dolazilo.

68 Jeste li videli nekada šta tele radi pošto se rodi, čim ono dobije dovoljno snage da stane na svoje noge? Ko joj to govori? Ono prilazi svojoj majci, i počinje da sisa.

69 Jer, kada ovo zemaljsko telo dođe na svet, postoji duhovno telo spremno za njega. I čim ovo...Oh, haleluja! “Ako se ova zemaljska kuća raskopa, mi imamo drugu koja tamo čeka na nas.” Čim mi svučemo sa sebe ovo telo, mi oblačimo ono drugo; koje ne želi čašu hladne vode, koje nema potrebu za njom; ono koje ne jede, koje nije od praha zemaljskog. Ali koje je stvarno, i koje oseća i koje se može rukovati, i voleti, koje je savršeno. To telo tamo čeka. Ono je deo toga. Njih tri.

70 Vi započinjete vaš Večni Život ovde na oltaru. To je mesto gde vi počinjete Večnost. Oh! Vi ovde počinjete Večni Život. Vi ste tada ponovo rođeni, kao sin Božiji. A kada umrete, vi...Kada smrt uzme ovo vaše telo i kada vaše srce prestane da kuca, kada se zemaljski put završi, ta mala senka koja je bila senka senke, u jednom trenu ona će postati senka senke, u narednom postaće senka, zatim kapljica, pa onda potok, potom reka, i na kraju okean, i ubrzo zatim vi ćete se naći u prisustvu vaših voljenih, obučeni u nebesko telo, koje ste poznavali, i voleli, i bićete ponovo mladi. Ono će tamo čekati dolazak Gospoda Isusa. Jednoga dana to proslavljeno telo Njegovog...

Ne zaboravite to je nebesko, a ne proslavljeno telo. I jednoga dana to nebesko telo će napustiti Nebo sa Isusom.

71 “Nećemo pak, braćo,” II Poslanica Solunjanima, 5. glava, ili I Poslanica Solunjanima 5. glava, prva ili druga, “Nećemo pak, braćo, da vam bude nepoznato šta je sa onima koji spavaju, da ne biste tugovali kao oni koji nemaju nade. Jer ako verujemo da je Isus umro i vaskrsnuo, tako će i Bog one koji spavaju u Isusu dovesti s Njim. Jer vam ovo govorimo Rečju Gospodnjom da mi koji budemo živi o dolasku

“Ići ću svugde sa Tobom. Imam poverenja u Tebe. Ako ja posustanem, Ti ćeš me povući za ruku.”

“Ali tamo gore na planini su lavovi!”

“To nije važno sve dok si Ti tu, to ništa ne menja. Ja idem pravo tamo.”

“Tamo gore su nevolje, tamo je klizav kamen.”

“Ja ne marim za to, sve dok me Ti držiš za ruku, ja ću ići svugde sa Tobom. Ja ću ići svugde sa tobom.”

“Oh, znaš šta? Tvoj Otac je nekada bio takav.”

“To je dobro. Da.”

175 Popeo se na vrh brda. “Oh,” rekao je, “Znaš šta, Oče? Tvoj sin je isti Ti. On je u svemu kao Ti. Na svaku Tvoju Reč on kaže ‘amen.’ Pre neki dan pokazao sam mu u Bibliji Stih koji kaže, ‘Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek.’ Znaš li šta je on odgovorio? On je povikao i podigao je ruke u vis, i rekao je, ‘Haleluja, amen!’ Oh! Znaš da tu piše, u—u Tvojjoj Reči, znaš, gde si Ti rekao, ‘Dela, onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim i on će činiti?’”

176 “Da, sećam se da sam to napisao Svom sinu. Da, sećam se da sam to napisao.”

177 “Oh, kada je on to video, on je počeo da skače od sreće i povikao je, ‘Haleluja, Gospode. Izvadi iz mene sav svet. Učini me takvim!’ Da, Gospodine. I ostalo što je radio...”

178 “Oh,” Otac je rekao, “Ja—ja sam—ja sam srećan zbog tog sina. On je dobar sin. Dobar. Čuvaj ga nekoliko godina, pazi kako—pazi kako napreduje.”

179 Pošto je prošlo nekoliko godina. “Kako napreduje?”

“Oh, on čak raste u milosti! Oh, moj, on baš... Ničega ne plaši. Kažem Ti, on je stvarno... Jer, on vodi te ovce, i stara se o njima baš—baš kao i Ti. On im nikada neće dati lošu hranu. On im nikada neće dati korov. Kada one dođu, i kažu ‘mi hoćemo da se učlanimo u crkvu’; on kaže, ‘Ne govorite bezumlje, to vama nije potrebno! Ne, gospodo. Evo šta vama treba, “Pokajte se i krstite se, svako od vas, u Ime Isusa Hrista, radi oprostjenja vaših grehova. I primićete dar Svetoga Duha.”’ Da, Gospodine, to je ono što je on rekao.”

“Oh, zar je on to stvarno rekao?”

“Da, Gospodine, jeste.”

“Pa, to je baš Ono što sam Ja napisao.”

plešu i ludo se provode. A Jošua se uhvati za glavu, i kaže, “Šta?” To je tačno ono što se sada dešava; ne svi, hvala Bogu, ne svi, ali previše njih. Dobro.

168 Šta se onda dogodilo? Obratite pažnju na to. Ne znate li da taj Čovek, Sveti Duh, pocrveni pred Ocem kada mora to da kaže? Oh, Bože! “Ja–ja–ja sam mu To rekao, ali on–on–on nije hteo da poslušša. Ja sam mu to rekao, i jasno mu to pokazao u ovoj Knjizi. Poslao–poslao sam jednog propovednika da mu pokaže da je Isus Hrist isti juče, danas, i zauvek. I znaš šta se dogodilo? On je prihvatio jednog od onih–jednog od onih pastira koza koji je došao tamo i rekao mu da je to za neko drugo doba. Razumeš li? I kada je on došao tamo on je tako zaudarao, na koze, (Znaš već, cigarete...i znaš, i tako dalje), tako je zaudarao kada je došao tamo. Razumeš li? Ali kažem ti, taj pastir je imao dovoljno zvanja, jer, kažem ti, kada bi napisao njegovo ime u novinama, trebalo bi (njegovu čitilju) pola strane da bi stale sve njegove titule. Da, Gospodine, nije čudo što ga oni vole tamo preko u toj zemlji, ali, kažem Ti, on ne zna kako da hrani ovce. To je stvarno tako. On jednostavno neće da Me sluša,” kaže Sveti Duh. “Ja sam pokušavao da mu objasnim da si Ti isti juče, danas, i zauvek, ali on–on to jednostavno neće da uradi. On je najveća kukavica koju sam ja ikada video u svom životu. Da. A crkva ga je postavila za crkvenog načelnika, biskupa, i tako dalje, svi ljudi njega slušaju. I znaš šta još imaju? Oni imaju te...tamo dole imaju nešto što zovu ‘televizor.’ Oni to uključe, i–i žene se pojave i čine preljubu, svakakve kratke sukne. I znaš, mnoge Tvoje ćerke su...”

“Oh, šta pričaš!” Razumete li?

169 Kaže, “Da, to je istina. Da, one to rade. Neke od njih vape za probuđenjem, Oče, neke od njih to stvarno žele. Neke od njih zaista žive čisto, neke od njih se stvarno nepokolebljivo drže te Reči. Ostale, ja ne znam šta da uradim, one su–one su tamo daleko. Znaš li šta te druge rade? Ismejavaju ih, govoreći, ‘To je gomila sektaša.’”

“Zaista, to Me vređa.”

170 Hajde da sada promenimo priču. Sada Otac, Njegov sin je dobro dete. Njegov Otac, tu je Tutor, Sveti Duh. Kuda je Sveti Duh... On je rekao, “Idem u šetnju.”

Tutor je rekao, “Ja...”

Dete je reklo, “Idem sa Tobom. Ići ću svugde sa Tobom.”

“Oh, sine, planine su pred nama.”

Gospodnjem, nećemo preteći ili omesti” (najbolja reč) “omesti one koji spavaju. Jer će se oglasiti truba Božija i mrtvi u Hristu će prvi vaskrsnuti.” Ova nebeska tela će sići dole i obući zemaljska, proslavljena tela. “A mi živi koji ostanemo bićemo promenjeni u trenu, u treptaju oka, i bićemo zajedno s njima uzneseni na susret sa Gospodom u vazduhu.”

72 “Neću piti ovoga roda vinogradskoga do onoga dana kada ću piti s vama novoga u Carstvu Oca Moga.” Svadbena Večera. Nakon tri i po godine završava se antihristova vladavina, nastupa uništenje celog sveta, Jevreji se pozivaju, Josif otkriva sebe Paganima, to jest Jevrejima. Setite se, kada je Josif otkrio sebe braći, tamo nije bilo ni jednog pagana. Kada je on poslao...

Poznata vam je priča. Josip, savršena slika Hrista, u svakom pogledu. Kada je Josip pozvao braću, i kada su oni sišli dole, on je pogledao i video je Venjamina, i video ih je...Oni su rekli, “On! Kako smo mogli ubiti našeg brata, Josipa?” Jevreji su uvideli da su napravili grešku; kada Hrist, kada On njima bude otkriven. Josip je zaplakao, raspustio je svoju ženu i svoju decu, i svu stražu i sve ostale, i poslao ih je u palatu. A potom, nasamo sa Jevrejima je rekao, “Ja sam Josip, vaš brat. Ja sam vaš brat.” Tada su oni počeli da drhte, rekli su, “Sada ćemo dobiti svoje, jer smo ubili našeg brata. Rekli smo da smo ubili našeg brata, a on je sada veliki kralj.”

73 On je rekao, “Bog je to sa razlogom uradio, da bi spasao život.” Razlog što je Bog to uradio je taj da bi spasao nas Pagane. A oni su bili u palati. Haleluja! Budući da je bio odbačen od svoje braće, Josip, On je prihvatio Nevestu; a Nevesta je bila paganka, a ne jevrejka.

74 Kuda vi idete? Kada dobijem ovo slavno telo, i kada nastupi veliko doba koje dolazi; kada ovo proslavljeno telo, kada ovo nebesko telo bude promenjeno u proslavljeno telo. Da li razumete šta želim da vam kažem? Tada ću ja moći prići i reći, “Brate Nevile!” Da vam to malo slikovitije objasnim. Reći ću, “Brate Hjumms, hajdemo ovog jutra gore kod Tate.” On je Bog. Mi Ga sada poznamo, On je Spasitelj, On je Iscelitelj.

75 Nikada nije postojalo tako nešto kao što je tvorevina greha. To nije sišlo dovoljno duboko zar ne? Greh nije tvorevina. Ne! Greh je izopačenje. Postoji samo jedan Stvoritelj, to je Bog. Greh je izopačena pravednost. Šta je preljuba? Izopačena pravednost. Šta je laž? Pogrešno predstavljena istina. Šta je kletva? To je izopačen Božiji blagoslov.

Greh nije tvorevina. Greh je izopačenje. Satana nije mogao stvoriti greh, on je samo izopačio ono što je Bog stvorio. Smrt je samo izopačenje života.

76 Obratite pažnju na ovo. Onda ću se ja probuditi i reći ću, “Brate Hjums, hajdemo ti i ja, i brat Biler i još neki od braće, hajdemo gore kod Tate, kod Boga. Recimo, pođimo na kratak put. Vi momci ste voleli planine kada ste...”

“Naravno da jeste.”

“Oh, u tom novom svetu ih ima u dužini od nekoliko miliona kilometara. Samo napred, popnite se na njih.”

“Ja svakoga dana navodim sunce, pomeram ga više. Ja ću vas čuti. Još će govoriti, a Ja ću uslišiti.” Isaija 66. To je zaista tako.

79 I onda, ja ću pešačiti, mi ćemo pešačiti petsto godina, kratak put, ili milion godina, što ne pravi nikakvu razliku. To zvuči čudno, ali to je istina. To je istina, jer tamo nema vremena, tamo je Večnost. I dok se ja budem tamo šetao, znate li koga ću sresti? Reći ću, “Evo sestre Džordži Brus! Sestro Džordži, dugo se nismo videli!” Ona će možda imati deset miliona godina, ali biće mlada kao što je uvek i bila. Ona će češkati nečija leđa, i ja ću pogledati, i ugledaću geparda, lava. Reći ću: “Kako si ovog jutra, geparde?”

80 “Mijau,” kao mače. “Oh, bio sam tamo dole i razgovarao sam sa nekim sestrama pored velikih cvetova, bili smo tamo oko petsto godina i gledali smo cveće.” To zvuči čudno, ali to je istina. To je onako kako je Bog želeo da to bude.

81 Dragi sestro Džordži, daleko od bola. U večer popječemo se na vrh planine, i reći, “O Tata, Bože, nekada sam bio izgubljen. Oh, Tata, Bože, nekada sam bio u prljavštini greha ali Ti si me spasao.”

82 Ljudi koji su govorili o Božijoj ljubavi proglašeni su ludima. Čovek koji je napisao poslednji stih pesme “*O Ljubavi Božija*,” odveden je u ludnicu, koji je izrazio Božiju ljubav. Kako se On ponizio da bi spasio grešnike, i kako je On to uradio, Njegovu ljubav koja je sišla dole da bi spasila tebe i mene. Uzmimo obožavanje, Anđeli o tome ništa ne znaju! Obožavanje, Anđeo samo zna da stoji tamo i da maše svojim krilima, “Haleluja! Haleluja!” Ali, o Bože! Kada je u pitanju svest da sam ja bio izgubljen i sada sam pronađen, da sam bio mrtav, i sada sam ponovo živ! O Bože, bio sam u grehu, u prljavštini, živio sam na dubrištu!

“Znaš, uvek si govorio da te ovce treba da budu tamo gore na tom pašnjaku sa Hranom za ovce. Znaš li šta je on uradio? On ih je odveo tamo dole do one poljane sa korovom. Odveo ih je tamo dole i predao ih je onoj hrani, i dozvolio im je da polegaju tamo na toj poljani, i da jedu onaj korov, i tako su jadni da ne mogu ni otići odatle.” To su biskupi, pastori koji su se Sile njene odrekli. “Zaista, reći ću ti istinu, nikada u Svom životu nisam video tako nervozne ovce.” Njemu se ona ne sviđa. Ne. „I znaš šta? Ova stoka ovde gore, znaš da si joj rekao da se hrani onom–onom lucerkom tamo gore, znaš, da bi se ugojila?”

“Da. Da li znaš šta im on daje?”

“Ne.”

163 “Onaj korov. Da. Navodi ih da se pridružuju određenim društvenim krugovima i tome slično. Tako nešto sigurno nisi video u Svom životu. Znaš li šta on radi? Šeta tamo sa velikom cigarom u ustima, nadmeno. Vodi sa sobom svoju ženu, ona nosi šorc baš kao i Filistejske žene tamo. Da.” Takvu poruku Sveti Duh ima za današnju crkvu. Šta mislite o tome?

164 To je posinaštvo. Šta je On uradio? On nas–nas je predodredio za posinaštvo. Dao nam je Svetog Duha; ali, čekajte, posinaštvo, to je ono o čemu mi govorimo. Posinaštvo!

165 “Znaš li šta on radi? Pre neki dan je naišao biskup, a tamo dole je neko imao malu isceliteljsku službu, i biskup je naišao. Neko, neki brat je došao i molio se za bolesne. A on je rekao, ‘Ti, prestani to da radiš!’”

“Oh, oh, ne, oče, ja ću ipak to raditi.”

“Nećeš da saraduješ!”

“Oh, ne, ne, oče, budite sigurni da neću.”

166 “I Ja sam došao i rekao mu Istinu iz Tvoje Reči. Vidiš, ovu Istinu. Pročitao sam mu Tvoje zakone u kojima piše tačno šta on treba da uradi, ali on nije hteo da Me poslušaju. On je rekao, ‘Oh, to se odnosi na neko drugo doba, na nekog drugog sina iz nekog drugog vremena. To nije za mene.’” Tako je to. To, to je Istina, prijatelji. Da li sada razumete kako je crkva propustila svoje postavljanje, zašto mi nemamo probuđenje, zašto se stvari ne dešavaju? To je razlog.

167 Jošua je rekao, “Gad, želim da ti... tačno ovde je tvoje mesto prema rasporedu, tvoje mesto je ovde, tačno ovde. Gad, nastani se ovde i ostani tu. Venijamine, idi tamo dole. I neka se svako drži podalje od Filistejske granice.” I onda se Jošua vraća nazad, a oni svi preko u Filistejskoj zemlji, na velikoj žurci, plešu, i sve žene našminkane, i

leđima i pohvali. Ne, ne. On bi tog trenutka bio otpušten. Sigurno. On želi čoveka koji će biti iskren. Ako je to dete dobro, da mu to kaže. A ako nije, da mu kaže šta ne valja.

157 I ako je zemaljski otac to mislio...Zar vi ne biste želeli da taj čovek bude iskren prema vama, taj učitelj da bude iskren kada je u pitanju vaše dete? Sigurno da biste želeli. Stoga, šta mislite da je u Božijem umu, jer On zna; mi ne, On zna. Mi smo konačni, mi to ne možemo znati. A On je beskonačan i on zaista zna.

158 Pa tako, znate li šta je Otac uradio? On nikada nije rekao, "Postaviću papu da pazi na Moju decu." Niti je rekao, "Postaviću biskupa." Ne, ne. On to nije uradio, jer je On znao da će papa krenuti pogrešnim putem, kao i biskup. Razumete li? On nikada nije rekao, "Postaviću crkvenog načelnika da nadgleda Moje crkve." Ne, ne.

159 On je postavio Svetog Duha. To je bio Njegov Tutor, uh-huh, određen za podizanje Njegove dece. Dobro. Kako onda da vi znate šta Sveti Duh govori. On govori kroz čovečije usne. A kako da znate da On govori Istinu? Kada vidite Svetog Duha kako govori usnama iz kojih izlazi uvek Istina, prorokujući ono što se zaista tako i desi, kao što je i Samuilu govorio, onda možete biti sigurni da je to Istina. To se uvek tako i dogodi. Jer je Bog rekao, "Ako on kaže nešto i to što je on rekao se ne dogodi, ne slušajte ga, jer Ja nisam sa njim. Ali ako se to dogodi onda ga poslušajte, jer sam Ja sa njim." Razumete li? Na to se možete osloniti. To je Njegov način.

160 I zatim On kreće u obilazak. Šta onda vi mislite da bi taj Tutor rekao kada bi morao da ode gore do Oca, i da kaže, "Tvoja–tvoja deca su nepodnošljiva. Zaista ti kažem, taj Tvoj sin, on–on je pravi otpadnik. On je jedna lenština, ja tako nešto u životu nisam video! Da vidiš samo, znaš li šta on sve radi! A ta tvoja ćerka! Oh, uh, ne znam šta ćeš sa njom da radiš. Hmm. Znaš šta? Ona izgleda baš kao...Ona je sva našminkana kao neke od onih devojaka tamo. Filistejskih devojaka. Da, ona želi da bude onakva kakve su i one."

"Moja ćerka?"

"Da, Tvoja ćerka." To je ono što Sveti Duh ima da kaže za današnju crkvu. Nije ni čudo što mi ne možemo imati probuđenje. Razumete li? To je istina.

162 "Šta je sa Tvojim sinom? Uh? Ista stvar."

"Šta?"

83 Evo šta vam najviše ovaj život može dati. Da li ste nekada bili na deponiji? To je najsmrdljivije mesto na kome sam ja ikada bio. Od tog dima bude vam muka. Ležite tamo u tom dimu, toliko vam bude muka da vam se stomak prevrne, kao kada popijete ricinus. Jednostavno se razbolite! Pacovi hodaju po vama i jedu vaše telo. To je najbolje od ovog života. I onda se neko sagne dole i uzme vas. A vi ste već ostarili i ne možete sebi pomoći. I uzme vas i vrati vas u osamnaestu, postavi vas na vrh planine, u cvatu vaše mladosti, gde možete duboko udahnuti svež vazduh, napiti se hladne vode. Da li biste vi poželeti da se vratite na tu deponiju? Ne, brate, nikada se tamo ne biste vratili.

84 Prijatelji, to je značenje toga. Te vizije, ili ako sam ja bio prenesen, šta god da je to bilo, vizije. Kažem vizije, jer se bojim da ću povrediti nekoga ako budem rekao da sam bio prenet, to je ono što je to bilo. Kada je Bog...šta je Bog uradio da bi doveo k Sebi sinove i ćerke. Ko su ti ljudi? Kako su oni...Šta su oni uradili da bi tamo dospeli? Kako su oni to uspešili? Bog, na početku, pre nego što su i Anđeli stvoreni...Kolika vas zna da je On beskonačan?

85 Vi braćo trojičari, ne želim da vas uvredim, ali kako u Ime dobre Božije Reči možete za Isusa reći da nije ista osoba kao i sam Bog? Ako bi Isus bio neka druga osoba i ako bi On umro, da bi otkupio ove ljude ovde, On bi bio nepravedan. Za Boga je postojao samo jedan način, a to je da On to lično uradi! I Bog je postao telo da bi mogao okusiti gorčinu smrti, da bi nas spasao od smrti i njenog žalca, da bismo mi bili otkupljeni Njegovom žrtvom. Zato će On biti tako obožavan. Isus je bio čovek, naravno. On je bio čovek, č-o-v-e-k, rođen od device Marije. Ali Duh koji je bio u njemu je bio Bog bez mere, u njemu je počivala punina Božanstva telesno. On je bio Jehova-Jireh, on je bio Jehova-Rafa, on je bio Jehova-Manasija, on je bio Jehova; naš Štit, naš Iscelitelj; On je bio Alfa i Omega, Početak i Kraj; On je bio Prvi i Poslednji; Onaj Koji je Bio, Koji Jeste, i Koji će Doći; Predak i Potomak Davidov, Zvezda Danica, On je Sve-u-svemu. U njemu je prebivala punina Božanstva telesno!

86 Smrt je oduvek imala žalac, kojim je mučila ljude, "Ah," đavo kaže, "imam te, jer si me poslušao. Završičeš u grobu. Krv ovčija ti neće pomoći, to je samo životinjska krv." Ali Bog, u Svojoj mudrosti, znao je da će se pojaviti Jagnje, zaklano od postanka sveta. On je čekao to vreme, čekao je da dođe punina vremena.

87 I jednoga dana, kada je ovo Jagnje došlo, ovaj Čovek, Satana je čak bio prevaren. On Ga je pogledao, i rekao je, “Ako si Sin Božiji, uradi *ovo*. Ako si Sin Božiji, napravi čudo, pokaži mi kako Ti to radiš. Pokaži mi kako Ti praviš čuda. Uh-huh, Vezaću Ti oči, i udariću Te. Ako si prorok reci nam ko Te je udario. Ja ne verujem da si ti On.” I slično. “Oh, reci nam ako jesi!” On nije otvorio svoja usta. Oh, oh, nije li ga tada On nasamario!

88 On je pogledao na učenike, i rekao je, “Ja bih mogao zatražiti od Svoga Oca i On bi Mi poslao dvanaest legiona Anđela.”

89 “Znaš, Bog to nije čuo. Ako si! Ako si... Oh, to nije On. Vidi samo kako krvari. Hej, neka neko od vas vojnika dođe ovamo i neka Mu pljune u lice.” Pljuvali su na Njega, ismevali Ga, čupali mu bradu. “Oh, to nije On! Ne, to nije On! Probošću Ga svojim žalcem. Imam Te sada!”

90 Kada je On ljutito povikao, “Ili! Ili! Bože Moj! Bože Moj!” To je bio čovek. “Zašto si Me ostavio?”

91 U Getcemanskom Vrtu Ga je napustilo pomazanje, to vam je poznato, On je morao umreti kao grešnik. On je umro kao grešnik, to znate; ne Njegovi gresi, nego moji i vaši. Tu se ta ljubav pokazala, kada je On uzeo moje grehe! Oh, haleluja, On je uzeo moje grehe!

92 I tamo je On bio, nije otvorio Svoja usta. Satana je rekao, “To je bio samo jedan običan čovek. On nije rođen devičanskim začecem, jer je proboden mojim žalcem.”

93 Ovde on nastupa, zario je taj žalac u Njega, ali to je bio pogrešan trenutak! Taj žalac je izvađen. Od tada on njime više ne može ubijati, taj žalac je ostao tamo. On je ustao treći dan, i rekao je, “Ja sam Onaj koji je umro, i koji je ponovo živ, i koji će živeti zauvek. Imam ključeve od smrti i od pakla.” On Njega nije prepoznao. “I pošto ja živim i vi ćete živeti. Još uvek se ne zna...”

94 Jednoga dana, tri ili četiri dana posle toga, nakon što je On bio uznesen do Oca, pošto se vratio, neko je rekao, “Oh, To je...To je utvara. On je neka utvara, ili smo videli viziju.” “Ne, On je bio pravi Isus.”

95 Toma je rekao, “Da ja prvo vidim Njegove ruke, pa ću onda verovati da je to On.”

96 On je rekao, “Ja sam.” Rekao je, “Imate li ribe i hleba? Donesite mi sendvič.” I oni su mu doneli sendvič, i On ga je stojeći tamo pojeo. Rekao je, “Da li duh može jesti kao što ja jedem? Ima li duh meso i kosti kao Ja?” Rekao je, “Ja sam On.”

Na veličanje Njegove slave...

149 Oh, da li to razumete? Na veličanje Njegove slave! Da bi on mogao biti tamo u Večnosti koja dolazi, dok Njegova deca viču, “Aba, Oče! Aba, Oče!”

150 A Anđeli se pitaju, “O čemu to oni govore? O čemu to oni govore?”

151 To je predivno prikazano u bludnom sinu. “Ja sam bio izgubljen.” “Ovo je moj sin. Bio je izgubljen a sada je pronađen. Bio je mrtav, a sada je ponovo živ. Dovedite ugojeno tele, najlepšu haljinu, prsten i stavite ga na njegovu ruku. I hajde da...” Nije čudo što su ove jutarnje zvezde zapevale zajedno, a sinovi Božiji povikali od sreće, kada su videli plan spasenja, kako je Bog zapisao vaša imena u tu Knjigu pre postanka sveta.

152 Vi sada kažete, “Kalvin veruje nešto ovako.” Ja ne verujem Kalvinu. On je bio ubica. Kalvin je ubio čoveka zato što je krstio u Isusovo Ime. On je bio povratnik u greh, koga je samog trebalo obratiti. Da, gospodo. Ali ono što je on rekao, nešto od onoga što je on rekao, je istinito. Ne...ali njegovi postupci, čovek koji je ubio sa tim povodom, to je užasno, to je grešno. Dobro.

Koju je preumnožio u nama...

153 Oh, čekajte, ja sam preskočio “posinaštvo,” zar ne? Da li je suviše kasno? Da vidimo šta kaže ovaj sat ovde gore, koliko još imamo vremena. Dobro. Da, ostanimo još desetak minuta radi ovih ljudi što su došli iz daleka. Vidite. Vidite.

154 “Posinaštvo,” dozvolite mi da vam objasnim zašto je ono vršeno. Otac ima veliko kraljevstvo, i on ga prolazi na svom magarcu. I onda mu se rodi sin. Oh, on je jako srećan! (To je Bog.) Da li znate šta će tada taj otac uraditi? On će naći najboljeg učitelja, tutora. Vi znate šta je to tutor, zar ne? To je učitelj. On će unajmiti najboljeg učitelja u celoj zemlji. (A onda mi idemo sada, pazite.) I on će unajmiti učitelja najboljeg što može. On ne želi nestašno dete, on hoće da njegov sin bude njegov ponos.

155 Zar i vi ne želite to od svoje dece? Naravno, najboljeg kog možete naći! Da, gospodo. Pa ako je tako razmišljao prirodan čovek, šta mislite da Bog namerava za svoju decu? Najboljeg kog može naći...

156 Dakle, on želi čoveka koji će biti pošten. On ne...ne želi da taj čovek kaže, “Pazi, ja...Sine, možeš da radiš sve što hoćeš.” “Oh, da, oče, uh-huh, on fino napreduje, on je dobro dete.” Malo ga potapše po

haleluja, i vratio sam ga nazad. Da, gospodo. On je sada ponovo bezbedan u stadu. Da, gospodo. On bi se zasigurno vratio u svet.

143 Nedavno sam video jednu jednu malu ženicu koja je sedela, i policajac me je pozvao, rekao je, "Njoj bi trebalo obući ludačku košulju." Rekao je, "Ona je van sebe, skrenula je s uma. Ona-ona... Smestili su je u hotel dok ja ne dođem." Ja sam odgovorio, "Dobro."

144 Rekao je... Šerif je rekao, "Šta ćemo, Bili!" Ja ga dobro poznajem, znam ga iz detinjstva. On je rekao, "Samo reci ako ti ja u nečemu mogu pomoći."

Ja sam odgovorio, "Dobro."

Pitao je, "Da li joj možeš pomoći?"

Odgovorio sam, "Ne mogu, ali On može." Rekao sam, "Prepusti je meni."

145 I tako, doveli su je tamo. I ubrzo zatim, ona je otišla u miru. Šta se to dogodilo? Mi smo za nju uputili molitvu. Amen! Ona je bila tako...

146 Oni su rekli, "Hoćete li da zovemo lekara?" Pitali su njenog muža, "Hoćete li da pozovemo lekara?"

147 On je odgovorio, "Lekar joj ne može pomoći." I to je bilo tačno. Ona je bila luda, lekar joj nije mogao pomoći ni na koji način. Rekao je, "Naša jedina nada je da dođemo tamo."

I on je rekao, "Bili, ja to ne razumem."

Ja sam odgovorio, "Ja to od tebe ni ne očekujem. Ni ne očekujem to od tebe."

148 Ali, oh, ni ja to ne razumem! Ne. Ali, brate, Bog na Nebu je tamo nekada pripremio put, Nešto je mene progonilo. Amen! Ne zato što sam ja hteo da dođem, ne, nego zato što me je Nešto progonilo. Jer pre postanka sveta, Bog je predodredio, haleluja, da ćemo mi biti Njegovi, na Njegovu čast i slavu. Pazite! One koje je znao unapred, On je šta? Pozvao. Je li tako? Da li vas je On pozvao? Jeste! Zašto vas je pozvao? On vas je znao unapred. One koje je znao unapred, On je pozvao; one koje je pozvao, On je opravdao. Je li tako? A one koje je opravdao, On je proslavio! Amen! To je ono što Biblija kaže. One koje je znao unapred, On je pozvao. Svaku generaciju! One koje je pozvao, On je već proslavio. Kako? Dozvolite mi da vam pročitam Sveto Pismo. Dobro.

Predodredivši ih sebi na posinaštvo kroz Isusa Hrista, po Njegovoj blagonaklonosti...

97 I Pavle je rekao, "Još ne znamo tačno kakvo ćemo imati telo, ali znamo da ćemo imati telo poput Njegovog." Šta to govori? Da li je On imao telo teofanija? Jeste! Kada je umro, Biblija kaže, "On," ponovo lična zamenica, "On je sišao u pakao i propovedao je zarobljenim dušama." Kako je On sišao tamo i kako je propovedao? On je imao čulo dodira, čulo sluha, čulo govora, propovedao je u istom telu u kome su bili i oni u slavi koje sam video pre neko veče. On je propovedao dušama koje su bile u paklu, koje se nisu pokajale tokom dugog trpljenja u danima Noja.

98 I kada je On ustao na Uskrs, nije bilo moguće da to Telo iskusi truljenje, jer prorok David je predvideo, "Neću ostaviti Njegovu dušu u paklu, niti ću dati da Moj Svetac vidi truljenje. Nego će Moje telo počivati u nadi, jer On neće ostaviti Moju dušu u paklu, niti će dati da Njegov Svetac vidi truljenje." I posle sedamdeset i dva sata pre nego što je telo počelo da truli, ta teofanija, to telo koje je sišlo dole i propovedalo zarobljenim dušama, koje se nisu pokajale za vreme dugog trpljenja u danima Noja, je ponovo ustalo, i smrtnost je obukla besmrtnost, i On je stajao i jeo, i rekao nam da je čovek. Haleluja!

99 Mi ćemo Ga takvog videti, brate Evans. On će onda sesti na Davidov presto. Haleluja! Tada ćemo se mi penjati i spuštati, ja ću sa vama krenuti na put preko planina koji će trajati milion godina, to će biti kao nekoliko dana, nekoliko minuta, prećićemo ih.

100 I doći će vreme za jelo, sestra Vud će prvo reći...Ja ću reći, "Sestro Vud, gde si bila svo ovo vreme? Nisam te video...čini mi se da je prošlo oko petnaest minuta."

"Oh, brate Branhame prošlo je dve hiljade godina."

"Uh-huh. Kako si?" Naravno, može ti biti samo dobro.

"Hej, drugari dođite ovamo, pokazaću vam nešto, braćo, moja draga braćo. Ovde ima jedan izvor vode kakvu niste pili nikada u svom životu. I, oh, napićemo se dobre hladne vode. Ja ću podići svoje ruke i ubraću jedan veliki grozd, i mi ćemo svi sesti tamo i jesti." Zar to neće biti predivno? Tako će to biti.

103 Kako smo mi ovo dobili? Kako mi to znamo? Bog nas je, pre postanka sveta, predodredio! Koga? One koji su u obećanoj Zemlji.

...predodredivši nas sebi za posinaštvo kroz Isusa Hrista, po blagonaklonosti svoje volje,

Na veličanje Njegove slave...(Da bismo Ga mi mogli proslavljati kao što je On rekao. To je Ono što je On, Bog, mi

želimo da Ga proslavljamo)...veličanje Njegove slave njegove milosti, kojom nas je učinio prihvatljivim u ljubljenome. (Mi smo prihvaćeni u Hristu.)

U kome imamo izbavljenje njegovom krvlju, oproštenje g-r-e-h-a...

104 Moram se vratiti na posinaštvo, ali želim da na kratko zastanem na "gresima." "Gresi," da li ste to primetili? Da li znate da Bog ne osuđuje grešnika što greši? On ga osuđuje zato što je grešnik. Ako grešnik puši, On ga za to ne osuđuje; on je grešnik. On nema greha, grešnik ih nema. On je jednostavno grešnik, on nema greha. Ali vi imate grehe, vi koji ste Hrišćani. Obratite pažnju da On govori Crkvi. Da li razumete? "Oproštenje greha," g-r-e-h-a. Mi činimo greh. Ali grešnik je jednostavno grešnik, Bog njemu ne oprašta.

105 Vi kažete, "Pa, on je ubio čoveka. Šta ćeš ti uraditi u vezi toga?" To nije moj posao. Ja nisam reformator, ja sam propovednik. Zakon će se za to pobrinuti, on je reformator. Kažete, "On je učinio preljubu." To se tiče zakona. To je između njega i zakona. Ja nisam reformator, ja ne reformišem ljude. Ja želim da ih obratim. Ja sam propovednik, moj zadatak je da ih dovedem do Boga. Ako je On sagrešio, to je njegova stvar, on je grešnik. Bog ga osuđuje na višem nivou. On je grešnik, on je već osuđen. On čak nije došao ni do osnovne škole, on nije nigde. On je grešnik. On nema greha, on je grešnik.

106 Vi ne možete izaći napolje i reći, "Ovo je tama, a ovo nije tama." Ne, sve je tama. To je ono što je Bog rekao. Kažem vam, on je jednostavno grešnik, i to je tako. "On je uradio ovo, *ovoliko* je tama, a *ovoliko* je svetla tama." Da, međutim to je sve tama, i gotovo.

107 Ne mogu ja reći, "Ovoliko je svetlo." Ne, to je sve svetlo, samo svetlo, ne može se reći koliko. Ali ako *tamo* postoji tamna mrlja, onda *tamo* ima tame.

108 Zato "gresi," g-r-e-s-i, mi imamo oproštenje naših grehova kroz Njegovu (šta?) Krv, dragocenu Krv.

...po bogatstvu njegove...(Zašto su nama oprošteni gresi? Jer smo vredni toga, zato što smo uradili nešto čime bi to zaslužili? Njegove šta?)...milosti;

O Bože! Ništa što ja svojim rukama prinesem Gospodu. Ništa što bih ja mogao da uradim, ne postoji ništa što bih ja mogao da uradim. Pazite! On me je predodredio, pozvao i izabrao. Ja nisam Njega izabrao. On je izabrao mene, On je izabrao vas, On je izabrao sve nas. Mi nismo

jezicima, viđaju vizije. Oni...Oni hodaju sa Bogom, govore sa Bogom. Ni jedan đavo ih ne može pokolebati, oni su postojani, oni traže Večni Život. Zaboravljajući ono što je iza njih, oni trče ka cilju uzvišenog zvanja u Hristu Isusu. To je istina. To je istina. To je ta Crkva.

134 Kako su oni tamo došli? Ne možete reći, "Pa, Gospode, ja, jednog dana ja sam počeo da pušim, i pao sam, i posle toga sam mislio da..." Oh, ne, ne, ne, ne.

135 Predodređenje! On nas je pozvao i kada smo Ga mi prihvatili rekli smo, "Bože, mi smo bili izgubljeni i za nas nije bilo nikakve nade. Čak u nama nije bilo želje da budemo spašeni. Imali smo prirodu svinje, mi smo bili svinje."

136 Vi odete do svinjca i ugledate jednu staru krmaču, i kažete, "Slušaj, devojko, želim da ti kažem nešto. Nije dobro da jedeš te splačine."

137 Ona će odgovoriti, "Grok-grok." Razumete li? To je sve što vi možete uraditi da biste spasili sebe. To je tačno.

138 Vi kažete, "Gospodo, vi ne biste smeli nositi takvu odeću, trebalo bi da se obučete pristojno. Trebalo bi da uradite *ovo*. Ne biste smeli ići na...Vi ne biste smeli ići na kartanje. Vi ne biste smeli da pušite. Ne biste smeli raditi *to*. Gospodine, vi ne biste smeli nositi *to*."

139 On će odgovoriti, "Grok-grok. Ja pripadam u *Grok-grok*." Uh-huh. "Grok," to je sve što oni znaju. "Vidiš, dokazaću ti da sam ja dobar koliko i ti. Grok-grok!" Razumete li, oni odbacuju vodstvo Svetoga Duha, jer Biblija kaže da ako vi volite svet ili stvari sveta, Božija ljubav čak nije u vama.

140 Šta njih čini posebnim? Vi ste sveti narod. Šta ste vi uradili? Izašli ste iz te zemlje. Vi ste sa druge strane u drugoj Zemlji. Kako ste prešli tamo? To je obećana Zemlja. Kakvo je to obećanje? "I biće u poslednje dane, govori Gospod, izliću Svoj Duh na svako telo." Jednim Duhom mi smo svi kršteni u ovu jednu obećanu Zemlju. Amen. Braća i sestre, haleluja, sa čistim srcem, bez ljubomore, bez zavisti, bez ičega takvog! Bez obzira i ako brat padne, bez obzira šta će on uraditi, podignite ga.

141 Nedavno sam otišao za bratom, koji je zalutao. Jedan mladić mi je rekao, rekao je, "Pusti tog povratnika u greh neka ide svojim putem. Pusti ga."

142 Ja sam odgovorio, "Ako moje srce dođe u stanje da ne žali mog brata, onda je vreme za mene da odem na oltar, jer sam otpao od milosti." Rekao sam, "Ići ću dokle god bude daha u njegovom telu, i uhvatiću ga negde na graničnoj liniji." Da, gospodo. I uhvatio sam ga,

šorceve i da se šišaju, da stavljaju karmin na usne, i muškarcima da se kockaju i piju pivo i pričaju viceve, i da čine preljubu, i da za sebe govore da su članovi crkve. Zaista, oni će to prihvatiti a odbaciti vodstvo Svetog Duha! Zaista, Biblija kaže da je Božija Reč oštrija od dvoseklog mača i da rastavlja kosti, i da čak rasuđuje misli srca. Da, čak i misli uma!

131 I ako mi volimo svet ili stvari sveta, Božija ljubav čak nije u nama. “Mnogi su zvani, ali je malo izabranih; jer su uska vrata i uzak put što vode u Život, i malo ih je koji ga nalaze. Mnogi će Mi doći u taj dan i sešće u Kraljevstvu,” Isus je rekao, “sa Abrahamom, Isakom, i Jakovom. Ali deca ovog kraljevstva će biti izbačena napolje, i reći će, ‘Gospode, zar mi nismo to radili u Tvoje Ime? Nismo li propovedali? Zar mi nismo bili Doktor *Taj i taj* i Velečasni *Taj i taj*?’ Nikada vas nisam poznao. Idite od Mene vi koji činite bezakonje, Ja vas ne poznajem. Neće svi koji govore, ‘Gospode, Gospode,’ ući. Nego oni koji čine volju Mog Oca koji je na Nebesima, to su oni koji će ući unutra.”

132 To je vaša obećana Zemlja. Kako mi ulazimo u nju? Mi smo za to predodređeni, crkva, Božijim predznanjem. Predodređeni za šta? Za Njegovu slavu, Njegovom milošću, za slavu i obožavanje i slavu Božiju. Tata, koji je tamo bio u početku, samo-postojeći, osim Njega ničega nije bilo, želeo je nešto što će ga obožavati, pa je zato predodredio crkvu, pre postanka sveta, i zapisao je njihova imena u Jagnjetovu Knjigu Života još dok je ono bilo zaklano pre postanka sveta, da bi se oni javili na Njegovu slavu na kraju vremena, kada će sve biti sabrano u tom jednom Čoveku, Hristu Isusu. O Bože! Slava Bogu! To je tako. To je jednostavno... To je tačno tako, moj brate, sestro. Da se nikada niste udaljili odatle.

133 Bog, Svojom milošću izbora, vas je pozvao. Bog, Svojom milošću izbora vas je posvetio. Bog, Svojom milošću izbora i Svojom silom vas je krstio i doveo vas u ovu zemlju odmora. Oni koji su ušli u ovaj odmor ušli su u počinak od svojih padova. Ušli su u počinak od svojih dela kao što je i Bog od svojih. Oni imaju radost neizkazivu, i punu slave! Drvo Života cveta u njima. Oni imaju dugo trpljenje, ljubaznost, dobrotu, strpljenje, veru-veru, poniznost, i tako dalje. Drvo Života cveta u njima jer je njihova nada ukorenjena u Hristu Isusu, a Sveti Duh svedoči znacima i čudima koji prate te vernike. “Ovi znaci će pratiti one koji veruju.” Oni leče bolesne, isteruju đavole, govore u nepoznatim

Njega izabrali. Isus je rekao, “Vi niste izabrali Mene, nego Ja vas.” On je rekao, “Niko ne može doći k Meni osim ako ga ne dovuče Moj Otac, i svi koje Mi je Otac dao će doći k Meni. I niko od njih neće biti izgubljen osim sina pogibli, da bi se ispunilo Sveto Pismo.” Razumete li? Rekao je, “Svi koje Mi je Otac dao doći će k Meni.”

111 Oh, dugo sam vas zadržao, zar ne? A ni ovo nisam završio. Još nisam ni počeo. Požuriću, moram brzo doći do nečega. Požurićemo. Moram se vratiti na posinaštvo. Oh, molim vas oprostite mi, biću kratak. Neki od ovih ljudi ovde su došli čak iz Džordžije samo za ovo večer, neka ih Bog blagoslovi. Brate iz Džordžije, i iz Teksasa i odakle god da ste vi, poslušajte 5. stih, zadržaćemo se malo na njemu.

Predodredivši nas na-na...

Šta znači reč “na”? Ona govori da mi idemo negde, na. “Idem na izvor. Idem na put.” Hjums, da li razumeš? “Idem na odmor.”

Predodredivši nas sebi za posinaštvo kroz Isusa Hrista, po blagonaklonosti svoje volje,

Koliko blagonaklonosti? Čija je to bila blagonaklonost, čija dobrota? Njegova. Njegova blagonaklonost Njegove Volje!

114 Šta je to “posinaštvo”? Dozvolite mi da sada, ne znam da li...Ja neću imati vremena za ovo, ali ću reći i to. Ako neko bude imao neko pitanje, kasnije me to može pitati. Obratite pažnju. Vaše posinaštvo nije vaše rođenje. Vaše posinaštvo je vaše postavljanje. Kada ste vi bili ponovo rođeni, mislim da je to Jovan 1:17, kada se mi rodimo Duhom Božijim, mi smo sinovi Božiji. Međutim, mi smo bili predodređeni. Ovo je ono što želim da vam objasnim, za ove sinove u poslednjim danima. Mi smo bili predodređeni za (na) posinaštvo.

115 To je istina. Ovo malo vredi Pentakostalce. Oni kažu, “Ja sam nanovo rođen! Slava Gospodu, dobio sam Svetog Duha!” Dobro. Ti si dete Božije. To je tačno. Ali, ipak, to nije ono o čemu ja govorim. Razumete li, vi ste bili predodređeni na posinaštvo. Posinaštvo, to je postavljanje sina.

116 Prišao sam previše blizu, Beki mi je to rekla, vi nazad me ne čujete. Prišao sam previše blizu.

117 Dete. Koliko vas zna pravila posinaštva iz Starog Zaveta? Naravno, čitali ste to. Sin bi bio rođen. Mislim da sam o tome govorio u nekoj propovedi. Džin, da li se sećaš koja je to bila propoved? Imate to na kaseti. Oh, kako se zove? Stao mi je mozak. Oh, da, setio sam se, *Njega slušajte. Njega slušajte*, posinaštvo dece.

118 U Starom Zavetu, kada se u porodici rodilo dete, on je bio dete kada se rodio, jer su ga na svet doneli njegovi roditelji, on je bio dete te porodice i naslednik svega. Ali ovog sina odgajali su tutori. Galatima 5. glava, od 17. do 25. stiha. Dobro. Njega su odgajali tutori, učitelji. Na primer, kada bi se meni rodio sin, recimo, ja sam otac i...

119 To je razlog što u King Džejmsu, kome taj stih iz King Džejmsovog izdanja zvuči smešno, stih koji kaže, “U domu mog oca ima mnogo kuća. Dom, mnogo kuća”? Ali u stvari, u vreme kada je Kralj Džejms prevodio Bibliju, *dom* je bio “posed.” “Na *posedu* mog oca ima mnogo kuća.” Ne u domu, kuće, njega su zvali ocem ovog poseda. To je tada bilo veoma Biblijski, tako je to u Bibliji.

120 Kada bi otac imao veliko imanje od hiljadu rala, ili nešto poput toga, na njemu bi bilo puno ljudi koji bi tamo živeli. On bi zaposlio radnike koji bi *tamo* živeli i koji bi se starali o ovcama, neki bi bili *ovde* i oni bi se brinuli o stoci, neki bi bili *tamo* i oni bi otišli na sever, u severni deo poseda, četrdeset kilometara dalje, a neki bi bili *ovde* i brinuli bi se o kozama, i imao bi i one koji bi se starali o mulama i ostalom. On bi imao veliko kraljevstvo. I on bi seo na svoje malo magare i jahajući obišao bi ih sve i nadgledao bi šta oni rade, striženje ovaca i slično. On nije imao vremena...

121 Vi me ne čujete kada se ja udaljim odatle. Ja ću pokušati da ostanem ovde nazad. Da li me sada dobro čujete? Pazite.

122 Odjahao bi dalje, otišao bi dalje, trudeći se da održava pod kontrolom svoje–svoje kraljevstvo. I tako, onda bi on poželeo... Taj sin će biti naslednik svega što on ima. On je naslednik.

123 I kada se mi rodimo u Kraljevstvo Božije, kroz Isusa Hrista, mi postajemo naslednici Neba, sunaslednici sa Isusom, jer je On došao na naše mesto. On je postao ono što smo mi (greh), da bismo mi postali ono što je On (pravednost). Razumete li? On je postao ja, da bi ja postao On, sunaslednik sa Njim. Dobro, neka svako to zapamti.

124 Setite se, Bog vas je predodredio, predznanjem, da dođete do Ovoga. Svako to razume, podignite svoje ruke. Bog, predznanjem, vas je predodredio da uđete u obećanu Zemlju. Šta je danas obećana zemlja za Hrišćane? Samo podignite svoje ruke ako znate. “Obećanje je za vas i za vašu decu, i za one koji su daleko. I biće u poslednje dane, govori Gospod, da ću izliti od Svog Duha na svako telo, na vaše sinove i kćeri.” I u Isaiji 28:18, “Jer zapovest po zapovest, pravilo po pravilo; ovde malo, onde malo. Prihvatite brzo ono što je dobro. Jer ću

nerazumljivom besedom i tuđim jezicima govoriti tom narodu. Ovo je počinak, (Odmor) zemlja odmora u koju sam rekao da će oni ući. Ali nisu hteli da poslušaju, nego su odmahнули svojom rukom i otišli, i nisu hteli da To čuju.” Da li razumete? Tačno tako.

125 Šta se to dogodilo? Kao i oni ljudi koji su došli čak iz Hananske zemlje, to jest iz Egipta, kroz divljinu, i došli su do, dovoljno blizu da okuse grožđe iz te zemlje. Brate, ti ljudi hoće da ja to poreknem, to o Jevrejima 6. Kako bih ja mogao to da uradim? Ti nazovi vernici, oni nikada neće preći preko! Oni to ne mogu. Isus je rekao...Oni su rekli, “Naši očevi su jeli manu u divljini.”

126 A Isus je odgovorio, “Svi oni su mrtvi.” To je ono što ih je udaljilo. Svi oni su mrtvi. To je istina. Rekao je, “Ali ja sam Hleb Života koji dolazi od Boga sa Neba. Čovek koji bude jeo ovaj Hleb, nikada neće umreti. To je tačno. Da, gospodo, on će imati Večni Život ako se bude hranio Ovim, Ja sam to Drvo Života iz Edenskog Vrta.”

127 Vidimo da su ovi ljudi došli jako blizu! Obratite pažnju na Jevreje 6, neću da se vraćam nazad, ali u Jevrejima 6: “Ove ljude koji su bili zajedničari, koji su došli jako blizu, i koji su okusili Nebeski dar.” Oni su bili tu, videli su izlečenja, videli su ljude u sili Božijoj, videli su promenjene živote, ali oni To neće prihvatiti. Ne, gospodo. Ne, gospodo. “I okusili silu sveta koji dolazi; i da pokušaju da obnove sebe pokajanjem, budući da oni sebi ponovo razapinju Sina Božijeg, i smatraju Krv zaveta kojom su bili posvećeni, nečistom...”

128 “Ja pripadam crkvi koja veruje u posvećenje.” To je samo po sebi dobro, ali to nije dovoljno. Razumete li? Da, gospodo. Divljina ih je posvetila. Da, zaista. Oni su imali—oni su imali mesinganu zmiju i mesingani oltar, i sve ostalo, posvećenje, ali u Palestinu su ušli radi odmora. Zar...

129 Pročitajte Jevreje 4, nije li on rekao “drugi odmor”? Bog je stvorio sedmi dan i taj dan im je dao za odmor. On je na još jednom mestu govorio o danu odmora, “i danas u Davidu...” Zatim im je On dao drugi Odmor, “Dođite k meni svi vi koji se mučite i koji ste preopterećeni i ja ću vas odmoriti.” Uđite u ovaj Odmor! Jer mi koji smo ušli u ovaj Odmor ušli smo u počinak od naših dela kao što je i na šabat i Bog od svojih. Naravno. To je vaš šabat, odmor. To je vaš pravi odmor u ovoj obećanoj Zemlji.

130 Sveti Duh je obećanje za ljude. I zašto bi onda oni želeli obrazovane, školovane propovednike koji bi ženama dozvolili da nose